

Arrest

nr. 196 767 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. PARMENTIER
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 18 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 april 2017 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. PARMENTIER en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, werd op 20 augustus 2013 als vluchteling erkend.

1.2. In januari 2014 ontving het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een klikbrief waarin werd gesteld dat verzoeker geen homoseksueel is. Hij zou eveneens een andere identiteit hebben opgegeven en zou zelfs gehuwd zijn met een vrouw die eveneens in België is. Bij de klikbrief zaten foto's die daarop wijzen. Deze vrouw zou onder de naam M. B. asiel hebben aangevraagd. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam in mei 2013 ten

aanzien van M. B. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd naar aanleiding van de klikbrief door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw opgeroepen en gehoord op 23 april 2014 met het oog op een eventuele intrekking van zijn status. Na dat gehoor voegde hij op 26 mei 2014 via zijn advocaat een uitgebreid schrijven toe aan zijn dossier waarin hij zich beklaagde over de tolk die bij het gehoor van 23 april 2014 aanwezig was. Verzoeker zou tijdens dit gehoor naar eigen zeggen bepaalde verklaringen hebben afgelegd onder druk van de tolk op basis van een persoonlijk conflict met deze persoon.

1.3. Op 30 december 2015 diende M. B. een nieuwe asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in overweging genomen. M. B. werd in het kader van haar tweede asielaanvraag gehoord op 9 juni 2016. Op 3 februari 2017 werd verzoeker opnieuw door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord en geconfronteerd met de klikbrief en de verklaringen van M. B. in het kader van haar eerste en tweede asielaanvraag.

1.4. Op 15 maart 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Muktagacha, Mymensingh in Bangladesh en beschikt u over de Bengaalse nationaliteit. U diende op 14 september 2010 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde homoseksueel te zijn en daardoor zou u Bangladesh hebben moeten verlaten. U zou in Bangladesh, sinds de lagere middelbare school (dus vóór 1996), een relatie hebben gehad met S.(...) en daardoor problemen hebben gekend in Bangladesh. U verklaarde ook actief te zijn geweest in de organisatie ‘Boys of Bangladesh’. U zou uiteindelijk Bangladesh in 2010 hebben verlaten. Uw plan was om met S.(...) te vertrekken, maar u zou eerst zijn vertrokken en nadien hebt u niets meer gehoord van S.(...). In augustus 2013 werd u de vluchtelingenstatus toegekend door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Echter, op 31 januari 2014 kreeg het CGVS een klikbrief met vijf foto’s binnen waarin werd geopperd dat u geen homoseksueel bent. U zou eveneens een andere identiteit hebben opgegeven. U zou zelfs gehuwd zijn met een vrouw die eveneens in België is. Bij de klikbrief zaten foto’s die daarop wijzen. Deze vrouw zou onder de naam M.(...) B.(...) (O.V. X) asiel hebben aangevraagd. Volgens diezelfde klikbrief is dit eveneens een valse naam. M.(...) B.(...) vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 22 januari 2013. Ten aanzien van haar nam het CGVS in mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de klikbrief werd u door het CGVS opnieuw opgeroepen en gehoord op 23 april 2014 met het oog op een eventuele intrekking van uw status. Na dat gehoor voegde u op 26 mei 2014 via uw advocaat, een uitgebreid schrijven toe aan uw dossier. Daarin beklaagde u zich over de tolk die bij het gehoor van 23 april 2014 aanwezig was. U zou daarin dingen hebben verklaard onder druk van de tolk op basis van een persoonlijk conflict met deze persoon. Op 30 december 2015 diende M.(...) B.(...) een nieuwe asielaanvraag in. Die werd door het CGVS in overweging genomen. M.(...) B.(...) werd in het kader van haar tweede asielaanvraag gehoord op 9 juni 2016. Op 3 februari 2017 werd u opnieuw door het CGVS gehoord en geconfronteerd met de bevindingen van de klikbrief, evenals met de verklaringen van M.(...) B.(...) in het kader van haar eerste en tweede asielaanvraag.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u doorheen de procedure volgende stukken voor: attesten van aanvraag van een paspoort, een scheidingsattest, een huwelijksattest, medische stukken, diploma’s, foto’s van u in België, informatiestukken van ‘Boys of Bangladesh’, attest Rode Kruis tracing, een geboorteakte, een treinticket, stukken ter staving van uw beweerde reisweg per schip, attesten van het regenbooghuis in Brussel, een attest van uw werkgever in Antwerpen, vertalingen van uw huwelijksakte en scheidingsakte, een arbeidscontract en huurcontract van in België, een paspoort en uw Belgische reisdocument en verblijfskaart.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd, en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling, ongeloofwaardig zijn. U werd in augustus 2013 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande, u erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken. **Artikel 55/3/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.**

In 2014 werd het CGVS op de hoogte gebracht van mogelijks valse verklaringen inzake identiteit, reisweg én asielrelaas (zijnde uw beweerde homoseksualiteit en burgerlijke status). U werd op 23 april 2014 én 3 februari 2017 gehoord op het CGVS in het kader van deze nieuwe elementen. Deze oproepingsbrieven werden aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 35/1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (hierna KB 11 juli 2003) (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

Ten eerste wat betreft relatie met M.(...) B.(...). U verklaarde met haar bevriend te zijn in België. Maar, uw verklaringen rond de relatie met M.(...) B.(...) zijn niet coherent, intern tegenstrijdig én tegenstrijdig aan de verklaringen van M.(...) B.(...) zelf waardoor uw algemene geloofwaardigheid danig wordt ondermijnd.

Primo, verklaarde u tijdens het laatste gehoor op het CGVS dat M.(...) B.(...) een broer heeft (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.4 en 5), terwijl M.(...) B.(...) verklaarde **nooit een broer en/of zus te hebben gehad** (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.3; verklaringen DVZ 31/03/2013 p.5). Dit tast op zich al de algemene geloofwaardigheid aan van zowel u als M.(...) B.(...). Meer zelfs, u verklaarde in eerste instantie tijdens het gehoor bij het CGVS op 3 februari 2017 dat u de naam van haar broer **niet kende** en dat u hem nooit heeft gezien (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.5). Echter had u voordien schriftelijk verklaard dat u met de broer van M.(...) B.(...), die volgens uw verklaringen F.(...) U.(...) heet, **een relatie had gehad in Bangladesh** (zie schrijven van 26 mei 2014 p.6). U daarop gewezen verder tijdens het gehoor op 3 februari 2017 verklaarde u plots dat u met F.(...) U.(...) **een relatie had in België** maar dat u niet weet of die een band heeft met M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16 en 17). Aldus blijkt duidelijk dat u niet meewerkt met het CGVS en bewust verkeerde informatie gaf om de asielinstanties te misleiden. U voegde daar aan toe dat F.(...) U.(...) nu waarschijnlijk in Dubai zat. Dat had u van horen zeggen. Dat komt weinig waarschijnlijk over want bij uw schrijven van 26 mei 2014 had u blijkbaar zelf kopieën gevoegd van onder meer het paspoort van F.(...) U.(...) in Dubai. U daarop gewezen moest u toegeven dat F.(...) U.(...) u deze stukken had toegezonden (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.18). U liet uiteindelijk in het midden of hij een broer is van M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017). Op basis van bovenstaande vaststellingen wordt uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnd. Meer zelfs, het CGVS kan totaal geen geloof meer hechten aan uw beweringen een relatie te hebben gehad met een zeker F.(...) U.(...), of dat nu in Bangladesh was of in België. U legde in elk geval geen stukken voor waaruit zou blijken dat jullie een relatie hadden. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u meermaals werd gewezen op de incoherentie van uw verklaringen en bepaalde fragmenten uit uw schrijven van 26 mei 2014 (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16, 17, 18 en 25). Dat u gestresseerd was en/of bang was is geen afdoende verklaring. U hebt blijkbaar uw schrijven kunnen voorbereiden en op bepaalde punten grondig weten te staven (zie schrijven van 26 mei 2014 met de veelvuldige informatie rond aankomst van schepen in Antwerpen vanuit Singapore), en aldus kan stress hier niet als excuus worden aanvaard voor dergelijke tegenstrijdigheden.

Secundo, stelt het CGVS vast dat de naam die M.(...) B.(...) als de naam van haar moeder opgaf, zijnde M.(...) B.(...) (zie verklaringen DVZ 31/03/2013 p.4), ook voorkomt in uw asioldossier. Zo legde u een huwelijksattest voor waarin zou staan dat u in Bangladesh gehuwd was met R.(...) B.(...). Het is opvallend dat de naam van de moeder van R.(...) B.(...) dezelfde is als de naam van M.(...) B.(...), zijnde M.(...) B.(...). U werd daarop gewezen tijdens het gehoor van 03/02/2017, maar daarop kon u geen zinnig antwoord of enige verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.23). U ontkende in uw schrijven van 26 mei 2014 dat R.(...) B.(...) en M.(...) B.(...) dezelfde personen zijn. Maar dat

komt in het licht van bovenstaande bevindingen nog maar weinig overtuigend over. Immers komt dezelfde naam, M.(...) B.(...), ook voor op de kopie van het paspoort van F.(...) U.(...) dat u bij uw schrijven van 26 mei 2014 voegde en waarvan u in dat zelfde schrijven bevestigde dat hij de broer was van M.(...) B.(...). Al deze elementen doen het CGVS vermoeden dat R.(...) B.(...) en M.(...) B.(...) wel eens één en dezelfde persoon kunnen betreffen en dat F.(...) U.(...) haar broer is. Los daarvan kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u geen coherente verklaringen aflegde en dat u duidelijk weigert zicht te geven op de werkelijke situatie en de echte aard van uw relatie met M.(...) B.(...), hetgeen blijkt geeft van een gebrek aan medewerking van uw kant.

Tertio, verklaarde u in uw schrijven van 26 mei 2014 dat M.(...) B.(...) een goede vriendin was van uw moeder, een 'vriend des huizes'. U gaf zelfs aan dat het uw moeder was die het idee had om M.(...) hier in België in contact te brengen met u. Dit werd aan M.(...) B.(...) voorgelegd tijdens haar gehoor op het CGVS, maar M.(...) B.(...) ontkende ooit uw ouders te hebben gezien of gekend in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.5 en 6). Ook uzelf gaf op 3 februari 2017 aan het CGVS te kennen dat uw moeder M.(...) B.(...) niet kent (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.3), hetgeen totaal tegenstrijdig is aan wat er in uw schrijven staat van 26 mei 2014. Daarop gewezen (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16), verklaarde u dat dit een vergissing is, hetgeen in geen geval overtuigend overkomt als excuus. U hebt blijkbaar uw schrijven kunnen voorbereiden en op bepaalde punten grondig weten te staven (zie schrijven van 26 mei 2014 met de veelvuldige informatie rond aankomst van schepen in Antwerpen vanuit Singapore), en aldus kan een vergissing hier niet als excuus worden aanvaard voor dergelijke tegenstrijdigheden.

Quarto, werden u vijf foto's (die bij de klikbrief waren gevoegd) getoond van u en M.(...) B.(...). Drie foto's betreffen u en M.(...) B.(...) in België, waarvan u erkend dat deze foto's van jullie zijn genomen. Twee foto's betreffen evenzeer u en M.(...) B.(...), in traditionele kleding. Deze foto's werden u voorgelegd en u werd gevraagd om uitleg. Hoewel u, en ook M.(...) B.(...), verklaarden dat deze foto's u en haarzelf betreffen, verklaarden jullie allebei niet te weten hoe, waar en in welke omstandigheden deze foto's zouden zijn genomen (zie gehoorverslag CGVS A.(...) S.(...) 03/02/2017 p.13 en gehoorverslag CGVS M.(...) B.(...) 03/02/2017 p.6 en 7). U maakt gewag van photoshop, maar daar kan, gezien de kwaliteit van de foto's en het feit dat jullie duidelijk in een soort ritueel betrokken zijn, maar weinig geloof aan worden gehecht. Gezien bovenstaande eerder vernoemde tegenstrijdigheden en incoherenties, kan het CGVS vermoeden dat u bepaalde zaken, zoals een eventueel huwelijk met M.(...) B.(...), tracht te verhullen. Wat er ook van zij, u geeft duidelijk geen zicht op uw werkelijke situatie en dat is een totaal gebrek aan medewerking.

Quinto, verklaarden zowel u als M.(...) B.(...) dat u niet de vader bent van beide kinderen van M.(...) B.(...), maar dat de kinderen u wel 'papa' noemen. U verklaarde zelf verder dat u de kinderen goed zou kennen en u gaat zelfs soms naar de school van de kinderen van M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.14). U verklaarde hen expliciet gevraagd te hebben om u 'papa' te noemen én u vroeg het CGVS meermaals of u hen in de toekomst zou kunnen adopteren (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.14, 25 en 26). M.(...) B.(...) daarentegen gaf nergens te kennen dat u hen wilde adopteren. Ze verklaarde bovendien dat haar kinderen u met 'papa' aanspreken omdat ze dat met iedereen doen want ze kennen de naam 'papa' van een tekenfilm (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.7). Dat zijn duidelijk tegenstrijdige verklaringen. Het is daarbij zeer opmerkelijk dat M.(...) B.(...) in eerste instantie verklaarde dat ze wist wie de vader van haar eerste kind is, zijnde A.(...) (zie gehoorverslag CGVS 09/06/2016 p.2), terwijl ze later verklaarde dat ze van geen van beide kinderen weet wie de vader is (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.2). Dat u dan blijkbaar veel interesse heeft in het adopteren van beide kinderen, sterkt het vermoeden van het CGVS dat u de vader bent van beide kinderen, zoals, wat betreft het oudste kind, ook in de klikbrief wordt gesuggereerd.

Sexto, is het opvallend dat zowel u (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.20) als M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.4) geen telefoon bij zich hadden tijdens het gehoor op het CGVS. Gezien de vaststellingen die hierboven staan beschreven komt dat over als een bewuste keuze om geen telefoon mee te brengen omdat uit het nakijken van de informatie (en eventueel foto's) op de telefoon zou kunnen blijken dat u de ware toedracht van jullie relatie nog altijd willen verhullen voor de Belgische asielinstanties.

Ten tweede wat betreft uw beweerde beleving van homoseksualiteit in Bangladesh. Deze komt op basis van ernstige tegenstrijdigheden, vaagheden, een gebrek aan kennis en een gebrek aan geloofwaardige stukken ter staving helemaal niet geloofwaardig over.

Primo, moet het CGVS vaststellen dat u niet coherent was betreffende uw activiteiten in Bangladesh. Het CGVS merkt op dat u tijdens de asielpcedure weliswaar verschillende stukken neerlegde die gaan over 'Boys Of Bangladesh' waarvan u beweerde er actief te zijn geweest als 'werker' (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.21). Maar alles betreft algemene informatie en nergens in deze stukken staat uw naam vermeld, zoals u zelf ook aangaf. Voorts werd tijdens het gehoor op het CGVS op 3 februari 2017 vastgesteld dat u de voorzitter van die organisatie niet kent, noch hun website of hun facebook pagina. Evenmin kon u hun telefoonnummer geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.21 en 22). U voegde één foto toe waarop u zou te zien zijn tijdens een activiteit van de 'Boys Of Bangladesh', maar daarop staat u met uw rug naar de camera en bent u op geen enkele manier herkenbaar. Uw enige contact zou bestaan uit het bellen met een vriend die nu nog werker is van die organisatie, maar u kon zijn telefoonnummer niet geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.2& en 22). Ten slotte verklaarde u dat die organisatie 'gay prides' organiseert, maar dat het enkel onder hen in een kamer is en ze eigenlijk niets openlijk doen. Dit is in tegenstrijd met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het dossier. Daaruit blijkt dat net in 2008 de organisatie zich publiek kenbaar maakte én dat er in 2014 openlijk een 'gay pride' werd gehouden in Dhaka. Dat u van deze zaken geen weet hebt, ondanks uw beweerde contact met een werker van die organisatie, ondermijnt elke vorm van geloofwaardigheid. Hierbij kan nog worden toegevoegd dat de foto die u voorlegde en waarop u verklaarde te zien te zijn (met uw rug naar de camera), ook terug te vinden is via het internet en er aldus niets op wijst dat u werkelijk deze persoon bent, maar dat u waarschijnlijk deze foto zelf van het internet haalde zonder dat u deze persoon bent.

Secundo, legde u tijdens dat gehoor op het CGVS op 3 februari 2017 verschillende tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw beweerde relatie met S.(...) waardoor de geloofwaardigheid er van wordt ondermijnd. Zo verklaarde u dat u S.(...) leerde kennen vóór 1996 op de school waar u uw diploma lager secundair onderwijs behaalde (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.7). Daarbij blijkt uit uw verdere verklaringen eveneens dat jullie relatie sinds die begon voor 1996 nooit beëindigde tot uw vertrek uit Bangladesh in 2010 (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.11). Dat impliceert dat uw relatie toch ongeveer **15 jaar** duurde. Echter, even later verklaarde u dat uw relatie met S.(...) **5 tot 6 jaar** duurde (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.10). Wanneer u met dit opmerkelijke verschil geconfronteerd wordt zegt u enkel 'dat kan'. Nochtans is er een werkelijk verschil tussen een relatie van 5 jaar of van 15 jaar, zeker gezien het een homoseksuele relatie zou betreffen en u op basis daarvan problemen zou hebben gekend in Bangladesh. Daarbij is het hoe dan ook heel opmerkelijk dat u wel verklaarde contacten te onderhouden met uw moeder die nog in Muktagacha woont, maar dat ze op geen enkele manier zich informeerde bij de familie van S.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.8). Indien S.(...) werkelijk de liefde van uw leven is, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u via uw moeder of andere vrienden informatie trachtte te verzamelen over hem, hetgeen u blijkbaar naliet. Aldus komt uw beweerde relatie met S.(...) niet geloofwaardig over en vervalt ook de geloofwaardigheid van de beweerde problemen die veroorzaakt zouden zijn door die relatie. Het is trouwens opvallend dat u verklaarde in Bangladesh te zijn ontvoerd, maar u kon op geen enkele wijze enig document of ander begin van bewijs voorleggen ter staving van uw beweerde ontvoering. Dat u trouwens in 2013 tijdens een eerste gehoor door het CGVS niet wist te vertellen wanneer u precies werd ontvoerd, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.20).

Tertio, legde u geen enkel geloofwaardig document neer ter staving van uw beweerde relatie met S.(...). U legde weliswaar een attest neer van het 'Rode Kruis Tracing' waaruit zou moeten blijken dat u op zoek ging naar S.(...). Echter verklaarde u ten aanzien van het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.9) dat u **de naam van zijn vader niet kende**, noch de naam van zijn moeder. **Evenmin herinnerde u zich zijn geboortedatum**, hoewel u nochtans wel een geboortedatum had opgegeven tijdens uw gehoor op het CGVS in 2013 (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.15). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u ten aanzien van het Rode Kruis **wél een geboortedatum en een naam van de vader hebt opgegeven** zoals blijkt uit het attest van het Rode Kruis Tracing dat u voorlegt. Wanneer u daar attent op wordt gemaakt, dan geeft u aan dat deze verkeerde gegevens waarschijnlijk ook de reden zijn dat het Rode Kruis S.(...) niet zou vinden, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is. Indien u de geboortedatum van S.(...) en zijn vadersnaam beide verkeerdelijk opgeeft is er zeker geen kans dat het Rode Kruis hem zou vinden. Aldus wordt elke vorm van geloofwaardigheid volledig teniet gedaan en blijkt wederom uw gebrek aan medewerking.

Ten derde wat betreft uw beweerde beleving van uw vermeende homoseksualiteit in België. Ook hier dient het CGVS thans vast te stellen dat uw verklaringen niet helemaal coherent zijn waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.

Primo, was u in België actief rond de organisatie van het regenbooghuis in Brussel. Ter staving van uw asielaanvraag in 2013 legde u dan ook verschillende foto's en andere documentatie neer van het regenbooghuis. Op verschillende foto's was u ook te zien. Het is dan ook zeer opvallend dat u nadien, tijdens de twee volgende gehoren op het CGVS in 2014 en 2017, geen stukken voorlegde die uw betrokkenheid bij het regenbooghuis verder staven. Meer zelfs, u legt een attest neer van uw werkgever (opgesteld 18/06/2013) waarin expliciet gesteld wordt dat u niet veel meer betrokken bent bij het regenbooghuis omdat u meer met uw werk bezig bent. U gaf in 2017 tijdens het gehoor op het CGVS ook nergens meer te kennen actief te zijn in enig homo milieu in België. Gesteld dat de vrouw M.(...) B.(...) inderdaad uw vrouw is, of minstens met u een relatie heeft en/of u de vader bent van haar kinderen, komt het er op neer dat u hooguit actief was bij het regenbooghuis tot ergens begin 2013 (vóór het eerste gehoor op het CGVS). Dat komt overeen met het ogenblik waarop M.(...) B.(...) in België asiel aanvraagt. Het lijkt er dan ook sterk op dat uw betrokkenheid bij het regenbooghuis opportunistisch en weinig oprecht was met het oog op uw asielaanvraag. In elk geval is op zich uw betrokkenheid bij het regenbooghuis hoe dan ook geen bewijs op zich van uw homoseksualiteit.

Secundo, werd u gevraagd naar relaties met Belgische personen. U gaf daarop te kennen dat u een vriendenkring hebt en met twee van hen een relatie had (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.24). Echter bleek even later dat u toch geen seks hebt met hen, al zouden ze u wel eens adviseren wat te doen. U bent ook hier dus niet consistent. Wat er ook van zij, gesteld dat u in Bangladesh en/of in België al seksuele contacten zou hebben gehad, waarvan u trouwens geen enkel concreet stuk ter staving neerlegt, verwijst het CGVS naar bepaalde informatie (Focus Genderdiversiteit in Bangladesh) waarover het beschikt. Daaruit blijkt dat seks tussen al dan niet getrouwde mannen onderling in sommige gevallen als "normaal" kan worden gezien in Bangladesh. Men dient in de Bengaalse context, in Bangladesh zelf of in de Bengaalse gemeenschap buiten Bangladesh, een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds mannen die seks hebben met mannen, zijnde MSM ('male-to-male seks'), en anderzijds homoseksualiteit als beleving en dus meer dan seks alleen. Uit bovenstaande vaststellingen van het CGVS blijkt dat uw beweerde homoseksualiteit en beleving als homoseksueel niet geloofwaardig, opportunistisch en niet waarachtig moeten worden beoordeeld. Het CGVS ziet dan ook niet in waarom eventuele seksuele contacten met mannen een terugkeer naar Bangladesh in de weg zou staan. Daarbij merkt het CGVS nog op dat u in België de Bengaalse ambassade contacteerde waaruit blijkt dat u geen vrees blijkt te koesteren ten aanzien van de Bengaalse overheid, iets wat u trouwens ook nergens hebt aangehaald.

Tertio, bent u in elk geval wél bereid om de kinderen van M.(...) B.(...) te adopteren (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.14, 25 en 26). De vaststelling dat u ten aanzien van het CGVS wel drie keer kenbaar maakte dat u de twee kinderen van M.(...) B.(...) wilt adopteren versterkt trouwens het vermoeden dat u de werkelijke relatie tussen M.(...) B.(...) en uzelf niet kenbaar wilt maken. Aldus lijkt het wel dat u zich ten aanzien van de Bengaalse gemeenschap wel wilt voordoen als zijnde gehuwd met M.(...) B.(...). Dat u zelf verklaart ten aanzien van het CGVS dat de gehele Bengaalse gemeenschap weet dat u homoseksueel bent (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.26), komt hier dan ook niet geloofwaardig over. U legde bij uw schrijven van 26 mei 2014 een brief neer van I.(...) R.(...) die ook zou attesteren dat u homoseksueel bent, maar in het licht van alle bovenstaande vaststellingen kan deze brief in geen geval overtuigen.

Quarto, merkt het CGVS dat uit een uitgebreid onderzoek van uw facebook account onder de naam 'A.(...)S.(...)', hetgeen u bevestigde als zijnde uw facebook profiel (zie gehoorverslag CGVS 26/06/20136 p.12), blijkt dat u op facebook meermaals foto's 'liked' van eerder schaars geklede vrouwen. Deze informatie is toegevoegd aan het administratief dossier.

Ten vierde wat betreft identiteit. U legde een Bengaals paspoort neer dat u verkreeg op de Bengaalse ambassade in Brussel nadat u asiel had aangevraagd in België. Echter maakt het CGVS bedenkingen bij de waarachtigheid van de identiteitsgegevens zoals weergegeven in dit paspoort, met name blijkt nergens uit documenten die u voorlegde dat u onder deze gegevens ook gekend was in Bangladesh. Immers staat ook in de klikbrief dat u niet uw werkelijke identiteit aan het CGVS hebt meegedeeld.

Primo, u legde uit Bangladesh een huwelijksakte en scheidingsakte neer die dateren van 2007. Echter legde u ook een geboorteakte neer die is uitgegeven op 10 januari 2011 - nadat u in België was aangekomen - en die was geregistreerd op 30 december 2010, eveneens nadat u in België was aangekomen. Aldus zou uw geboorte pas geregistreerd zijn na uw vertrek uit Bangladesh, hetgeen niet geloofwaardig overkomt. Dat u in 2007 zou zijn gehuwd en gescheiden waarbij van beide

gebeurtenissen officiële stukken zijn opgemaakt zonder dat u over een geboorteakte zou hebben beschikt destijds, komt niet aannemelijk over. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze geboorteakte. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u in Bangladesh een identiteitskaart aanvraag op basis van uw geboorteakte én dat u deze geboorteakte **zelf meebracht naar België** (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.6). Echter is de geboorteakte pas geregistreerd én uitgegeven na uw aankomst in België zodat bovenstaande verklaringen van uw kant ongelooftwaardig zijn. Daarmee geconfronteerd verklaarde u dat u de vraag niet goed had begrepen en stelde u dat u de geboorteakte **niet zelf meebracht naar België** (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.7). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat dit document pas geregistreerd is na uw aankomst in België (en dus niet bestond toen u nog in Bangladesh was). Daarop verklaarde u enkel vaag 'dat weet ik niet precies' (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.7). Indien dit document werkelijk uw geboorteakte is met de juiste gegevens, mag het CGVS redelijkerwijze verwachten dat u daaromtrent aannemelijke verklaringen aflegt.

Secundo verklaarde u dat u in Bangladesh nooit een identiteitskaart had omdat men u die niet had willen geven wegens uw homoseksualiteit (zie gehoorverslag 26/06/2013 p.9). Echter legde u verklaringen af daarover die tegenstrijdig zijn aan de COI die het CGVS heeft omtrent de identiteitskaarten in Bangladesh. U verklaarde dat u vóór 2008 al een identiteitskaart aanvraag in Bangladesh toen u 17 of 18 jaar was (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.6). Dat moet aldus in de jaren '90 zijn geweest, als u bent geboren in 1980. Dit komt niet overeen met de informatie van het CGVS die is toegevoegd aan het dossier waaruit blijkt dat de Bengaalse identiteitskaart (NID) pas in de aanloop van de verkiezingen van 2008 werd uitgegeven. Het is trouwens zeer bevreemdend dat u, die in Bangladesh een winkel had met telefoons, én die regelmatig in Dhaka verbleef, niet over een identiteitsdocument zou hebben beschikt in Bangladesh gezien de wijde verspreiding ervan in de aanloop van de verkiezingen van 2008.

Tertio blijkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS vreemd genoeg niet zeker was van uw leeftijd. U verklaarde te zijn geboren 18 augustus 1980 (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.3). Later tijdens dat gehoor verklaarde u echter **35 jaar** te zijn, terwijl u eigenlijk in 2013 nog maar **33 jaar** was (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.15 en 16). Op zich komt dit al bedenkelijk over, te meer daar u verwijst naar uw vriend S.(...) en tot driemaal toe verklaart dat die jonger is dan u (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.13 en 15). U had nochtans verklaard dat S.(...) werd geboren in 1979. U werd geboren in 1980. Pas na duidelijke confrontatie realiseert u zich dat S.(...) ouder is dan u. Dit tast op ernstige wijze uw geloofwaardigheid verder aan.

Quarto wijst het CGVS op informatie die het heeft en waaruit blijkt dat het in Bangladesh vrij eenvoudig is om, desnoods via corruptie, valse of vervalste documenten te verkrijgen. Aldus kan het CGVS redelijkerwijze vermoeden dat u uw werkelijke identiteitsstukken uit Bangladesh achterhoudt. Ook de klikbrief maakt melding van andere identiteitsgegevens en gezien bovenstaande vaststellingen kan vermoed worden dat u uw werkelijke identiteitsgegevens niet aan het CGVS hebt kenbaar gemaakt.

Ten vijfde en volledigheidshalve antwoordt het CGVS op uw verklaringen inzake de eventuele problemen die er waren met de tolk tijdens het gehoor van 23 april 2014. Het is, ongeacht uw werkelijke relatie met de toen aanwezige tolk, zeer opvallend dat u na confrontatie met bepaalde informatie van het CGVS eerst alles ontkent waarna u overgaat tot het toegeven van bepaalde elementen inzake uw identiteit, reisweg en asielrelaas (zie gehoorverslag CGVS 23/04/2014). U hebt nadien bij schrijven van 26 mei 2014, na het aanhalen van de problemen met de tolk, opnieuw alles ontkend. Het CGVS kan zich op dit ogenblik niet uitspreken over de eventuele problemen die er tijdens dat gehoor zijn voorgevallen, doch kan objectief vaststellen dat u tijdens dat gehoor van 23 april 2014 uw verklaringen eerst aanpaste om ze nadien schriftelijk weer in te trekken, hetgeen toch iets over uw geloofwaardigheid zegt. U hebt tijdens dat gehoor van 23 april 2014 ook geen enkele keer een opmerking gemaakt over de tolk of eventuele problemen met de tolk (zie gehoorverslag CGVS 23/04/2014). Wat er ook van zij, het CGVS heeft zich in deze beslissing, met uitzondering van elementen aangaande uw identiteitsdocumenten, geen enkele keer louter gebaseerd op verklaringen die u aflegde tijdens dat gehoor en aldus kunnen de eventuele problemen met de tolk in april 2014 ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen gedaan in bovenstaande beslissing. Enkele verklaringen, afgelegd tijdens het gehoor in april 2014, omtrent uw identiteitsdocumenten zijn wel wel opgenomen in deze beslissing daar het hier objectief vast te stellen zaken betreft waarin de tolk geen rol van betekenis kan hebben gespeeld.

Ten slotte stelt het CGVS vast dat geen enkel van de hierboven nog niet besproken documenten die u voorlegde afbreuk zou doen aan de vaststellingen van het CGVS zoals die hierboven zijn weergegeven. De diploma's die u voorlegde komen gezien u uw gebrek aan geloofwaardige identiteitsstukken niet betrouwbaar over. De scheidingsakte en huwelijksakte komen evenmin authentiek over gezien een gebrek aan geloofwaardige identiteitsstukken wat betreft uw persoon. Of de huwelijksakte zou kunnen gebaseerd zijn op een officieel stuk en u werkelijk met de persoon van M.(...) B.(...), onder welke identiteitsgegevens dan ook, bent gehuwd laat het CGVS hier in het midden. U geeft in elk geval geen duidelijk zicht hierop. Het treinticket (Antwerpen – Brussel) dat u voorlegde, kan in geen geval uw beweerde reis van Bangladesh naar België per schip staven. Ook de stukken waaruit blijkt dat er in Antwerpen schepen van Singapore aankomen bewijst uw beweerde reisweg niet. De Belgische stukken (verblijfskaart, reisdocument, arbeidscontract en huurcontract) voegen niets toe aan uw dossier. De medische stukken van Bangladesh komen niet aannemelijk over gezien aan uw asielerlaas geen enkel geloof meer kan worden gehecht op basis van bovenstaande vaststellingen die in deze beslissing staan opgesomd. Volledigheidshalve voegt het CGVS hier nog aan toe dat documenten steeds pas geloofwaardig overkomen wanneer die gepaard gaan met verklaringen die coherent en niet tegenstrijdig zijn, wat hier niet het geval is. Bovendien merkt het CGVS nogmaals op dat het, volgens informatie waarover het beschikt, in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste documenten te verkrijgen.

Aldus blijft u, na herhaaldelijke confrontatie en talloze kansen, weigeren om enig zicht te geven op uw werkelijke situatie en kan het CGVS dan ook geen geloof meer hechten aan uw verklaring homoseksueel te zijn. Daarnaast heeft het CGVS gerede vermoedens dat u gehuwd bent met M.(...) B.(...) (O.V.X). Ten slotte zijn er ernstige twijfels bij uw beweerde identiteit. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat er zich actueel een intrekking van uw vluchtelingenstatus opdringt. Gezien uw beweerde vrees bij terugkeer naar Bangladesh niet meer geloofwaardig overkomt, kunt u evenmin zich steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat ten aanzien van M.(...) B.(...) (O.V.X) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen door het CGVS omdat uw en haar verklaringen, zoals aangegeven in deze beslissing, niet samenlopen en soms flagrant tegenstrijdig zijn waardoor het CGVS in geen geval enig zicht heeft op de werkelijke situatie van zowel u als M.(...) B.(...)

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 35/1, 35/2 en 35/3 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat er in de oproeping voor het gehoor van 13 januari 2017 enkel werd vermeld dat er "een nieuw element in verband met uw vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen". Het was voor verzoeker niet duidelijk wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiermee bedoelde zodat hij zich ter zake niet kon voorbereiden. De mededeling dat hij ieder ander element dat volgens hem het behoud van zijn vluchtelingenstatus zou rechtvaardigen diende mee te brengen, is in dat opzicht ook niet exact genoeg om door hem begrepen te worden, aldus verzoeker, die argumenteert dat het duidelijk is dat de brief waarmee tot gehoor werd opgeroepen, een standaardbrief is die weliswaar formeel de vermeldingen opgelegd door artikel 35/3 van voormeld KB bevat maar *de facto* een lege doos is, in die zin dat de brief in kwestie hem niet toelaat zich voor te bereiden op het gehoor. Verzoeker verwijst in dit verband naar arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2014. Hij wijst er voorts op dat hij in twee voorafgaande interviews alle stukken heeft afgegeven die in zijn dossier dienstig waren om te

bewijzen dat hij als homoseksuel in Bangladesh vervolgd werd. Sinds zijn erkenning als vluchteling in 2013 heeft hij zich voornamelijk gefocust op zijn werk en het uitbouwen van een stabiel leven. Uit ontmoetingen met mannen zijn vooralsnog geen langdurige liefdesrelaties voortgekomen. Er hebben zich in de 3,5 jaar tussen zijn erkenning en de intrekking van zijn vluchtelingenstatus geen gebeurtenissen voorgedaan die een impact zouden kunnen hebben op de vluchtelingenstatus zelf. Verzoeker heeft wel zijn vriendschap met een hechte groep homoseksuelen vrienden verdiept, maar in het interview van 3 februari 2017 werd daar klaarblijkelijk door de *protection officer* geen belang aan gehecht, gezien het niet om een seksuele relatie gaat. Toch concludeert het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er geen actuele aanwijzingen zijn van verzoekers homosexualiteit. Gezien verzoeker niet op de hoogte werd gesteld van het nieuwe element, kon hij redelijkerwijs geen nieuwe elementen meebrengen om zijn vluchtelingstatus te 'bevestigen'. Sinds hij in België is, werkte hij vooral hard en in zijn privé-tijd (en professionele tijd) vertoefde hij in homoseksuele kringen maar was hij niet dusdanig alert om dat te 'documenteren' aangezien hij niet kon vermoeden dat hij nog zou worden geconfronteerd met een dreiging van intrekking van zijn status.

Verzoeker meent daarnaast dat hem tijdens het gehoor niet duidelijk de mogelijkheid werd geboden zich te verweren en de redenen voor behoud van zijn vluchtelingenstatus aan te halen. Het was naar het oordeel van verzoeker eerder een kruisverhoor waarin hij het gevoel kreeg dat er naar iets gevist werd dat er niet was, dan een op rechten van verdediging gebaseerd gehoor in het kader van een asielprocedure. Verzoeker verduidelijkt dat het gehoor zich beperkte tot feitelijke vragen waar een eenduidig antwoord op verwacht werd ("*Heeft u foto's van uw winkel*"; "*Kent u de geboortedatum van S.(...)*"; "*Hebt u uw moeder ooit echt gezegd dat u homo was?*"; "*U sprak ooit over een persoon D.(...) die u in België kende?*"; "*Hebt u seks met elkaar*";...). De enige vragen waarin hem wordt toegestaan aan te halen waarom hij vluchteling is zijn: "*Waarom zou u nu niet kunnen terugkeren naar Bangladesh op dit moment*", "*Met wie vreest u problemen*" en "*Heeft u nog iets toe te voegen aan uw relaas?*". Aan het einde van een zwaar gehoor zijn dergelijke vragen geen redelijke pogingen om hem toe te laten zijn standpunt te verdedigen, aldus verzoeker, die uit het voorgaande besluit dat er geen ernstig nieuw element is aangevoerd, dat de kennisgeving en rechten van verdediging zijn aangetast en dat er geen ernstig onderzoek is gevoerd, daar dat enkel zou kunnen leiden tot de herbevestiging van zijn vluchtelingenstatus.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, artikel 14 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn), artikel 44 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), de artikelen 48/3, 48/4, 55/3/1, §2, lid 2 en 57/6, eerste lid, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 A van de Vluchtelingenconventie van 28 juli 1951, de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), klaagt verzoeker in een eerste onderdeel aan dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de klikbrief, die op 31 januari 2014 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd ontvangen, het 'nieuwe element' was op grond waarvan het Commissariaat-generaal besloot om hem terug op te roepen voor een gehoor. Evenwel, in de oproepingsbrief wordt niet vermeld wat het nieuwe element inhoudt. Er wordt enkel vermeld dat hij zich kon verweren tegen dit nieuwe element, hetgeen uiteraard enkel mogelijk is wanneer men op de hoogte is van wat de tenlastelegging inhoudt, aldus verzoeker, die zich ook de vraag stelt of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de stukken in haar bezit wel mag aanwenden in onderhavige procedure. Verzoeker argumenteert dat een klikbrief bezwaarlijk een objectieve bron kan genoemd worden. Bovendien werden de herkomst, de authenticiteit en de inhoudelijke juistheid ervan niet onderzocht, terwijl het Commissariaat-generaal minstens de plicht heeft een licht te werpen op de mogelijke herkomst en betrouwbaarheid van de geklikte informatie en foto's. Verzoeker meent dat bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 26 van voornoemd KB van

11 juli 2003 werd geschonden. Uit het administratief dossier blijkt immers dat helemaal niet werd gecheckt van wie de klikmail afkomstig was. Minstens had het dossier informatie moeten bevatten in verband met het onderzoek van Commissariaat-generaal naar de betrouwbaarheid van de bron, aldus verzoeker, die te dezen nog aanhaalt *“Ook bij een anonieme e-mail dient immers minstens teruggemailed worden om de relevante vragen te stellen.”*

Verzoeker vervolgt zijn betoog, stellende dat blijkens de bestreden beslissing het Commissariaat-generaal uitgaat van de correctheid van de informatie in de zogenaamde bronnen, maar heeft nagelaten om zijn vluchtelingenstatus op een degelijke wijze te onderzoeken, laat staan om hem toe te laten het tegenbewijs te leveren. Hij wijst er in dit verband vooreerst op dat uit het administratief dossier blijkt dat er op basis van de anonieme verklaring bij Printrak en Visanet (Buitenlandse Zaken) een check van zijn reisweg werd aangevraagd, die klaarblijkelijk niet tot een spoor heeft geleid. Er zijn ten aanzien van hem dus zeker geen objectieve sporen van een Italië-route te vinden. Daarnaast voert hij aan dat hij tijdens het gehoor op 3 februari 2017 niet werd geconfronteerd met de inhoud van de klikmail zodat hij niet de kans heeft gekregen om hierop te reageren. Er werden wel foto's uit de klikmail getoond die tijdens het interview van 23 april 2014 ook werden getoond. Verzoeker was verbaasd en verontrust dat die drie jaar oude klikmail opnieuw werd bovengehaald als nieuw element. Aangezien het gehoor van 23 april 2014 niet leidde tot een intrekking, veronderstelde verzoeker te goeder trouw dat de oorsprong, toedracht en valse inhoud van de klikmail was achterhaald door het Commissariaat-generaal, in de context van de problemen met de subjectieve tolk tijdens dat gehoor. Dat die oude foto's nu weer als nieuw element zouden opduiken had verzoeker niet verwacht. Hij erkent dat een deel van de foto's echt is, maar ontkent de echtheid van de foto's in ceremoniële kledij, waarbij hij wel bevestigt dat hij op de foto's staat. Verzoeker wijst er tot slot op dat er doorheen zijn opeenvolgende gehoren geen wezenlijke verschillen vast te stellen zijn in zijn verklaringen over zijn homoseksualiteit, de door hem ondergane vervolging en ontvoering en de beleving van zijn seksuele geaardheid in België.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat hij *in casu* veronderstelt dat zijn ingeroepen vrees voor vervolging als openlijk homoseksueel in Bangladesh doorslaggevend is geweest in de erkenning als vluchteling. Volgens verzoeker komt in de beslissing niet naar voren hoe het 'onderzoek' leidde tot de vaststelling van fraude met betrekking tot de constitutieve elementen van zijn vrees voor vervolging. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing in feite een beslissing is conform de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, maar niet conform artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet. Er wordt op geen enkel ogenblik geduid wat precies als valse verklaringen wordt beschouwd en waarom die doorslaggevend waren bij de erkenning als vluchteling. Verzoeker benadrukt dat uit artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn duidelijk volgt dat de bewijslast in geval van intrekking van de vluchtelingenstatus bij het Commissariaat-generaal ligt en dat het aldus aan de verwerende partij toekomt om *in casu* aan te tonen dat hij frauduleuze verklaringen heeft afgelegd die doorslaggevend zijn geweest bij de toekenning van zijn vluchtelingenstatuut. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal deze op haar rustende bewijslast niet heeft vervuld. Hij betwist dan ook dat de motieven van de bestreden beslissing kunnen leiden tot de intrekking van de vluchtelingenstatus. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zijn betrokkenheid bij het Regenbooghuis slechts opportunistisch en van korte duur was, benadrukt verzoeker dat hij nog steeds goede contacten heeft met de voorzitter van het Regenbooghuis maar dat hij omwille van tijdsgebrek en andere prioriteiten hier niet meer vaak komt. Het valse karakter van documenten of verklaringen of het achterhouden van informatie die van doorslaggevend belang was bij de erkenning is volgens verzoeker op geen enkele wijze aangetoond in de bestreden beslissing. Over de vermeende basis van erkenning, vervolging wegens (openlijk) homoseksueel zijn in Bangladesh, wordt in de bestreden beslissing in tegenstelling tot het gehoor van 2013 plots geen geloofwaardigheid meer in aanmerking genomen, terwijl daaromtrent niks wezenlijk veranderd is. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bepaalde verklaringen van verzoeker betwijfelt en hem ineens niet meer geloofwaardig vindt. Verzoeker acht de gevolgtrekking echter absoluut niet redelijk. Het is immers duidelijk dat de aantijgingen in de klikbrief de enige bron van verdachtmaking is. Dat hij volgens verwerende partij blijkbaar niet sterk genoeg zijn asielaanvraag herbevestigt, maakt nog niet aannemelijk dat hij valse verklaringen zou hebben afgelegd, aldus verzoeker, die argumenteert dat het feit dat het Commissariaat-generaal opeens géén geloof meer hecht aan de beweerde homoseksualiteit, dat er gereede vermoedens zijn van een huwelijk met M. B. en dat zijn beweerde identiteit ernstig betwijfeld wordt, tegenstrijdig is aan het geloof dat het Commissariaat-generaal in 2013 wel hechtte aan zijn profiel als homoseksueel, waar er tussen 2013 en 2017 niets aan dit profiel veranderd is. De bestreden beslissing ontwikkelt volgens verzoeker op geen enkele wijze enig motief om zijn homoseksualiteit te betwisten. De bestreden beslissing focust enkel en alleen op de beweerde onduidelijkheden in het verhaal van de relatie met M. B. en de beweerde tegenspraken tussen zijn verklaringen en deze van mevrouw B.. Het Commissariaat-generaal had

moeten nagaan of zijn homoseksualiteit op het ogenblik van de beslissing tot intrekking al dan niet nog aanleiding gaf tot een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde, aldus verzoeker, die stelt dat het loutere feit dat hij wegens zijn drukke professionele leven geen lange liefdesrelaties of openlijk seksuele betrekkingen heeft aangeknoopt, geen argument is om deze vrees weg te nemen. De motivering van de bestreden beslissing is volgens verzoeker ook erg subjectief en gaat uit van een manifeste vooringenomenheid en een negatie van zijn verklaringen. De echte redenen voor een substantiële heroverweging van de vluchtelingenstatus waren voor verzoeker naar eigen zeggen noch tijdens de oproeping, noch tijdens het gehoor zelf duidelijk. Door deze situatie, die een aanzienlijke stress veroorzaakte bij verzoeker, tevens epilepsiepatiënt, oordeelde het Commissariaat-generaal dat hij weigert mee te werken of dat hij op verdachte wijze er niet in slaagt de waarheid te vertellen. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal hierbij uit het oog verliest dat de feiten waarover hij werd gehoord ondertussen dateren van soms meer dan tien jaar geleden. Verzoeker vult het begrip "relatie" ook anders in dan de interpretatie die hier door het Commissariaat-generaal aan gegeven wordt. Hij betwist de tegenstrijdigheden die het Commissariaat-generaal opmerkte in zijn verklaringen aangaande zijn relatie met S. en verduidelijkt dat hij S. sinds zijn jeugd kende, er homoseksuele gevoelens ontloken, maar dat hij enkel 5 à 6 jaar voor vertrek (als volwassen man) met hem een echte seksuele partnerrelatie had. Het Commissariaat-generaal verwijt hem ook dat hij zich in 2013 de geboortedatum en de naam van de vader van S. herinnerde en nu niet meer. Gezien de stress, epilepsie en korte termijn om te antwoorden in vergelijking met de tijd die hij had om een formulier van Rode Kruis Tracing in te vullen, hoeft dit naar mening van verzoeker echter niet abnormaal of verdacht te zijn. Verzoeker betwist ten eerste dat hij niet wilde meewerken. Hij stelt ook dat het terugvinden van S. na zeven jaar geen prioriteit meer was. Hij had zich er bij neergelegd zijn geliefde uit Bangladesh niet terug te kunnen vinden en omringde zich in België met goede (homo-)vrienden en kennissen in de Bengali-gemeenschap van Antwerpen. Hij verwijst ook naar zijn slechte ervaringen bij het vinden van een levenspartner, in het bijzonder zijn mislukte relatie met F. U., die zich volgens de uiteenzetting in het verzoekschrift als homo wilde voordoen om via verzoeker aan Belgische papieren te geraken. Door de tendentieuze vraagstelling tijdens het gehoor en de gevolgtrekkingen kon verzoeker naar eigen zeggen niet ingaan op de elementen die duidelijk aanwijzen hoe hij zijn homoseksuele geaardheid in België beleeft en hoe hij zijn geaardheid verkende en beleefde in Bangladesh. Hij steunde financieel de oprichting van Boys of Bangladesh in 2002 en was zijdelings betrokken als werker. Sinds hij in België is, is het contact evenwel verwaterd en zeker sedert de moord op vooraanstaande voorvechters van LGBTI-rechten houdt verzoeker zich nog meer op de vlakte. In België bezoekt hij met zijn homoseksuele vriendenkring 'gay bars' zoals Velvet Lounge, Gaybar Santosh en Deluxe in Antwerpen en hij onderhoudt nog steeds goede contacten met D., de voorzitter van Rainbow House in Brussel, al komt hij omwille van de verplaatsing nog nauwelijks in Brussel.

In een derde onderdeel voert verzoeker aan dat hij uit de bestreden beslissing niet kan afleiden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de grondvoorwaarden voor de geldigheid van zijn vluchtelingenstatus ernstig tegen het licht heeft gehouden. Verzoeker verwijst naar de *"Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees"* van UNHCR van 23 oktober 2012 en naar *"Refugee Status Claims Based on Sexual Orientation and Gender Identity. A Practitioners' Guide"* van de Internationale Commissie van Juristen van februari 2016 en betoogt dat de interpretatie van seksuele geaardheid, 'relaties' en 'bepaalde sociale groep' zoals blijkt door het Commissariaat-generaal wordt gehanteerd in de bestreden beslissing restrictief is en niet strookt met de interpretatie die UNHCR eraan geeft. Verzoeker besluit uit het geheel van wat voorafgaat dat het Commissariaat-generaal er niet in geslaagd is aan te tonen dat hij frauduleuze verklaringen aflegde die ertoe leidden dat hij werd erkend als vluchteling. Hij voegt hier nog aan toe: *"In A, B, C t. Nederland (Hof van Justitie - C-148/13 tem C-150/13 van 02 december 2014) stelde het Hof stelt om te beginnen dat de verklaringen van een asielzoeker in verband met zijn seksuele gerichtheid slechts het uitgangspunt vormen in het onderzoek van de feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4 van richtlijn 2004/83.*

In de eerste plaats laat de richtlijn de lidstaten niet toe om asielverzoeken te beoordelen louter op basis van de met homoseksuelen verbonden stereotype opvattingen. Dergelijke beoordeling stelt de autoriteiten immers niet in staat om rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de betrokken asielzoeker, zoals nochtans wordt vereist door de richtlijn. Bijgevolg kan het feit dat een asielzoeker niet in staat is om op dergelijke vragen te antwoorden, op zich geen voldoende grond opleveren voor de conclusie dat de asielzoeker niet geloofwaardig is.

Er wordt overigens ook gewezen op de bij momenten erg tendentieuze vraagstellingen tijdens het interview. Dit valt vooral op waar het interview een volledig onbegrip voor en gebrek aan kennis toont van de specifieke relaties in de Bengaalse gemeenschap en onder homo's in Bangladesh. Bijvoorbeeld

“Hebt u uw moeder ooit echt gezegd dat u homo bent?”. Het is in de streek van herkomst van verzoeker absoluut normaal niet uit te spreken wat duidelijk is, dat een man homoseksueel is; het wordt gewoonweg onder de mat geveegd en in geval van verzoeker gelukkig onder de mantel der liefde, dat hij homoseksueel is en dat hij daardoor zelfs geen huwelijk in stand kon houden, geen kinderen heeft, wordt gepest, ontvoerd en gefolterd.

In het tweede onderdeel over beweerde beleving van homoseksualiteit in Bangladesh pagina 3 van de beslissing wordt gesteld dat er aan de beweerde homoseksualiteit geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Als argument wordt gegeven dat hij niet coherent was over zijn activiteiten en dat hij het telefoonnummer van de voorzitter van de organisatie Boys of Bangladesh niet kent. Voorts wordt de geloofwaardigheid van zijn relatie met S.(...) in Bangladesh ondermijnd omdat verzoeker moeite heeft met onthouden van data (zie problematiek epilepsie), en dat hij zijn moeder niet laat zoeken naar S.(...). Er wordt zelfs naar het oorspronkelijke interview dat leidde tot vluchtelingenstatus teruggegrepen om te zeggen dat zijn geloofwaardigheid ondermijnd wordt, terwijl de verklaringen in 2013 net leidden tot erkenning. Het CGVS gaat hier volledig voorbij aan de tijdspanne die is verstreken, aan de focus van verzoeker op werk en een stabiel bestaan, aan de gevoeligheid die het thema homoseksualiteit heeft in relatie tot zijn moeder en anderen.

Verzoeker verwijst ook naar het arrest Aydin Salahadin Abdulla et al. tegen Bundesrepublik Deutschland van het Hof van Justitie van 2 maart 2010 waaruit blijkt dat een persoon zijn vluchtelingenstatus kan verliezen wanneer de omstandigheden die ten grondslag lagen aan zijn vrees voor vervolging ophouden te bestaan (in casu :) gelet op een ingrijpende en niet-voorbijgaande verandering van omstandigheden in het betrokken derde land, in verband waarmee hij als vluchteling was erkend, en hij niet om andere redenen behoeft te vrezen voor „vervolging” in de zin van artikel 2, sub c, van richtlijn 2004/83.

Wanneer de omstandigheden die tot verlening van de vluchtelingenstatus hebben geleid niet meer bestaan (naar analogie : als er geen geloofwaardigheid meer is ten aanzien van oorspronkelijk asielaanvraag) en de bevoegde autoriteiten van de lidstaat nagaan of er geen andere omstandigheden zijn die de betrokkene op goede gronden doen vrezen voor vervolging, hetzij op dezelfde grond als de oorspronkelijke, hetzij op een van de andere in artikel 2, sub c, van richtlijn 2004/83 genoemde gronden, is het waarschijnlijkheidscriterium ter beoordeling van het risico uitgaand van deze andere omstandigheden, hetzelfde als dat wat bij de verlening van de vluchtelingenstatus wordt aangelegd.

Hieruit volgt dat verwerende partij wel degelijk grondig diende na te gaan of verzoeker op andere gronden én op dezelfde grond (homoseksualiteit, vervolging in Bangladesh, geen bescherming) als vluchteling erkend kan worden.

Hoewel voornoemd arrest gaat over de intrekking bij ophouden bestaan redenen van vervolging, kan naar analogie in de situatie van intrekking op basis van frauduleuze verklaringen ook geacht worden dat het CGVS dient te onderzoeken of er geen andere redenen zijn waarom de vluchteling vreest te worden vervolgd.

In casu voegt verzoeker bewijsstukken toe dat hij met zijn homovrienden gaybars bezoekt. Het dient ook benadrukt dat het hier om zeer intieme vrienden gaan, met meermaalse contacten per week. De motieven die het CGVS hanteert volstaan zijns inziens helemaal niet om te besluiten tot het ontbreken van de grond van erkenning, namelijk homoseksuele belevenis. Zie naar analogie het arrest CCE n° X (Fr.) van 8 juli 2016,

Daarbij komt dat de situatie voor LGBTI-gemeenschap in Bangladesh nog verslechterd is, door druk en aanslagen uit extremistische hoek. Het openlijk beleven van niet-hetero-geaardheid is een halszaak in Bangladesh, nu meer dan ook.”

In een vierde onderdeel laat verzoeker gelden dat, in tegenstelling tot wat wordt gesteld in de bestreden beslissing, in de klikbrief niet wordt beweerd dat hij de vader zou zijn van het oudste kind van M. B.. Hij verwijst daarnaast naar een nieuw stuk, zijnde de geboorteakte van M. B., *“waarin opvalt dat de moeder NIET dezelfde naam heeft als ex-vrouw van verzoeker, R.(...) B.(...)”*. Voorts benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk een begin van bewijs levert met betrekking tot zijn ontvoering. Hij verwijst in dit verband naar zijn medisch dossier van het Klein Kasteeltje, dat verwondingen en letsels vermeldt die overeenkomen met de gevolgen van de ontvoering en de marteling zoals door hem beschreven in het gehoor van 2013. Wat betreft het beweerde opportunistische karakter van de beleving van zijn homoseksualiteit in België waar wordt vastgesteld dat hij slechts actief was bij Rainbow House tot 2013, verwijst verzoeker naar zijn verhuis naar Antwerpen, zijn drukke professionele leven en zijn bezoeken aan gay bars in Antwerpen met een vriendenkring van homo's, wat volgens verzoeker een normale evolutie is voor een homoseksuele vluchteling. Hij licht toe dat waar in Rainbow House in workshops etc... sterk wordt benadrukt wat de LGBTI-identiteit precies inhoudt, films worden getoond en psychologische bijstand wordt verzorgd, hij nu kan terugvallen op zijn eigen netwerk van vrienden voor sociale activiteiten en psychologische steun. Wat betreft zijn bereidheid om de kinderen van M. B. te adopteren, wijst verzoeker op het feit dat zijn homoseksualiteit en zijn seksuele impotentie erop lijken te

wijzen dat hij zelf geen natuurlijke kinderen zal verwekken en dat er geen partner is met wie hij een gezin kan opbouwen. Zijn wens om kinderen te adopteren is puur gericht op het zorgen voor een toekomst voor kinderen voor wie het er niet zo goed uitziet, en daarnaast zijn vaderlijke gevoelens een plaats te geven.

In een vijfde onderdeel poneert verzoeker dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Dit risico bestaat er volgens verzoeker in dat de feiten die zich in de loop van 2010 voordeden, namelijk mishandeling en ontvoering omwille van zijn homoseksuele geaardheid, zich zullen herhalen. De recente gebeurtenissen in Bangladesh, zoals de gruwelijke moord op Xulhaz Mannan en een vriend van hem, geaffilieerd aan Boys from Bangladesh en Rupban (april 2016), en de bekendheid van zijn homoseksualiteit in Bangladesh dragen volgens verzoeker bij tot het ernstig risico dat hij bij terugkeer in Bangladesh opnieuw een onmenselijke behandeling ondergaat of zelfs vermoord wordt, gezien het klimaat van homohaat in Bangladesh. Verzoeker stelt dat zijn moeder bij zijn verdwijnen in augustus 2010 in Muktagacha en omstreken heeft doen blijken dat hij gestorven is. Aangezien zijn moeder terminaal ziek is, kan zij niet verhuizen. Verzoeker vreest dan ook voor zijn leven en dat van zijn moeder wanneer hij gedwongen wordt terug te keren naar Bangladesh. Ter staving van zijn betoog verwijst verzoeker naar de COI Focus *“Genderdiversiteit in Bangladesh”* van 23 januari 2015, waaruit blijkt dat homoseksuele mannen, wanneer ze met hun homoseksuele geaardheid naar buiten komen en/of wanneer ze ijveren voor een westers geïnspireerde gay levensstijl, met grote zekerheid geconfronteerd zullen worden met grote psychologische druk van de familie, met geweld (van familie, politie of criminelen) en met discriminatie in het openbare leven. Verder wordt er melding gemaakt dat er nog steeds geen evolutie is om de strafbaarstelling van homoseksualiteit af te schaffen en dat slachtoffers van geweld tegen LGBTI doorgaans niet terecht kunnen bij de politie en het gerecht om bescherming te bekomen. Verzoeker meent dat ook dat niet kan gezegd worden dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade in een land waar de aanvallen van extremisten op homoseksuelen alleen maar frequenter worden en de overheid geen bescherming biedt. Hij citeert te dezen nog een passage uit het US Department of State 2016 Country Reports on Human Rights Practices – Bangladesh van 3 maart 2017.

In een zesde onderdeel betoogt verzoeker dat, zo er al contradicties zijn tussen zijn verklaringen en deze van M. B., deze verklaarbaar zijn en geen afbreuk kunnen doen aan de fundamentele gegevens van het dossier, met name de niet te ontkennen en nog actuele realiteit van zijn homoseksualiteit. Verzoeker hekelt ook dat er tussen hem en M. B. geen enkele confrontatie is geweest over de beweerde contradicties. Uit een eenvoudige lezing van de verklaring van M. B. blijkt overigens dat zij op de meest essentiële punten zijn verklaringen bevestigt, aldus verzoeker, die nogmaals herhaalt dat eventuele onduidelijkheden of tegenstrijdigheden verklaarbaar zijn.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 49 §2, eerste, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet, de redelijke termijn en het rechtzekerheidsbeginsel, voert verzoeker aan de termijnen geschonden zijn. Hij licht toe *“In casu is het element dat in het bezit van Dienst Vreemdelingenzaken was en leidde tot de vraag aan CGVS om een beslissing tot intrekking eventueel te rechtvaardigen de klikbrief.*

Verwerende partij heeft de termijn van zestig dagen om een beslissing tot intrekking te nemen geschonden. Uit het administratief dossier blijkt immers dat de klikbrief op 31 januari 2014 tot bij de diensten gekomen is, dat het eerste verhoor naar aanleiding daarvan pas op 23 april 2014 plaatsvond, zonder gevolg. Het navolgende gehoor vond plaats op 3 februari 2017!

De termijnen zijn geschonden.

In het geheel van het dossier van de erkenning en intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker valt overigens op hoe de redelijke termijnen geschonden zijn. In september 2010 vraagt verzoeker asiel aan in België, pas in augustus 2013 wordt hij erkend als vluchteling. Nog geen jaar later wordt zijn vluchtelingstatus bedreigd, maar pas ruim drie en half jaar na zijn erkenning, wordt de erkenning ingetrokken.”

2.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Four arrests of LGBT activists at Bangladesh celebration”* van 14 april 2016, het artikel *“Founder of Bangladesh’s first and only LGBT magazine killed”* van The Guardian van 25 april 2016, het artikel *“Two gay rights activists hacked to death in Bangladesh”* van Al Jazeera van 26 april 2016, het artikel *“Attacks force Bangladesh LGBT community into closet, abroad”* van 5 december 2016, een uittreksel uit het *“2016 Country Reports on Human Rights Practices – Bangladesh”* van United States Department of State van 3 maart 2017, een uittreksel uit het *“Amnesty International Report 2016/17 – Bangladesh”* van 22 februari 2017, diverse doktersattesten, informatie van de epilepsie liga over geheugenproblemen bij

mensen met epilepsie, verklaringen van eigenaars en barpersoneel van diverse homobars in Antwerpen, foto's van een etentje bij een bevriend homokoppel met kopieën van hun identiteitskaarten en een foto met vrienden tijdens de Gentse feesten.

Bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2017 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: verzoekers medisch dossier opgemaakt tijdens zijn verblijf in het Klein Kasteeltje, een doktersattest van uroloog dr. T. van 12 mei 2017, een kopie van de geboorteakte van M.B. met kopieën affidavit huwelijk en scheiding van verzoeker en R.B., het telefoonnummer van verzoekers contactpersoon bij Boys of Bangladesh, de verklaringen van de uitbater van een homoclub in Mol en van twee van verzoekers meest intieme (homo)vrienden met kopie van hun identiteitskaarten en foto's van verzoeker in homobar Cher in Mol.

Een kopie van deze nota en stukken wordt tevens neergelegd ter terechtzitting.

2.5. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. X). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen en beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze dit artikel werd geschonden. De Raad ziet overigens niet in hoe genoemd artikel, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om het advies te verstrekken dat de minister of zijn gemachtigde kan inwinnen overeenkomstig artikel 17, § 6, om te weten of een vreemdeling nog steeds internationale bescherming geniet in het Rijk, zou kunnen miskend zijn bij het nemen van de bestreden beslissing.

2.6. Verzoeker meent dat zijn rechten van verdediging alsook bepaalde procedure aspecten werden geschonden doordat in de oproeping voor gehoor van 13 januari 2017 enkel vermeld werd dat er *“een nieuw element in verband met uw vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen”*, terwijl het voor verzoeker naar eigen zeggen niet duidelijk was wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiermee bedoelde zodat hij zich ter zake niet kon voorbereiden. Verzoeker meent daarnaast dat hem tijdens het gehoor op 3 februari 2017 ook geen redelijke kans werd geboden om zijn standpunt tot behoud van zijn vluchtelingenstatus te verdedigen.

Artikel 35/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt, met betrekking tot de bevoegdheid van het CGVS om de vluchtelingenstatus in te trekken, dat:

“Wanneer er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te heroverwegen, onderzoekt de Commissaris-generaal of de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus van een bepaalde persoon kan worden ingetrokken of opgeheven.

De betrokkene wordt, bij een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister, op de hoogte gebracht van het feit dat de Commissaris-generaal zijn recht om aanspraak te maken op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus heroverweegt, alsook van de redenen voor deze heroverweging.”

Artikel 35/3 van voormeld KB van 11 juli 2003 bepaalt voorts:

“De oproeping tot gehoor inzake heroverweging bevat minstens volgende gegevens :

- *de plaats en de datum van het gehoor;*
- *de datum van de oproeping;*
- *desgevallend de aankondiging van de aanwezigheid van een tolk die één van de talen gesproken door de asielzoeker beheerst;*
- *de vermelding volgens dewelke de betrokkene zich op de dag van het gehoor kan laten bijstaan door een advocaat en een vertrouwenspersoon;*
- *de heroverweging van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus, en de redenen voor de heroverweging;*
- *de mededeling dat de betrokkene op de dag van het gehoor alle elementen ter staving van zijn standpunt dient mee te brengen;*

- de mededeling dat, wanneer de betrokkene zich niet aanmeldt op het Commissariaat-generaal op de voor het gehoor vastgestelde datum, hij schriftelijk de redenen dient mee te delen voor zijn afwezigheid op het gehoor;
- de gevolgen die kunnen voortvloeien uit de afwezigheid van antwoord vanwege de betrokkene.”

De Raad stelt vast dat de oproepingsbrief van 13 januari 2017 (administratief dossier, stuk 10) onder meer het volgende vermeldt *“Uit uw dossier blijkt dat een nieuw element in verband met uw vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde aangaande elementen die doorslaggevend waren bij de toekenning van uw status.

Dit nieuwe element zou mij ertoe kunnen brengen uw vluchtelingenstatus in te trekken o.b.v. artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Wet van 15 december 1980 (feiten verkeerd weergegeven of achtergehouden, valse verklaringen of valse of vervalste documenten).

U krijgt de gelegenheid om mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status.”

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift stelt dat in de oproeping enkel vermeld werd dat er *“een nieuw element in verband met uw vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen”* en dat hij niet op de hoogte werd gesteld wat dit nieuwe element inhield. In de oproepingbrief werd immers met betrekking tot het nieuwe element duidelijk vermeld *“Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde aangaande elementen die doorslaggevend waren bij de toekenning van uw status.”* Een schending van de artikelen 35/1 en 35/3 van voormeld KB van 11 juli 2003 kan dan ook niet worden aangenomen. Er dient in dit verband ook op gewezen dat verzoeker reeds sinds april 2014 op de hoogte was van het feit dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twijfelde aan de oprechtheid van de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid en de waarachtigheid van zijn eerdere verklaringen. Verzoeker werd immers op 23 april 2014 een eerste maal opnieuw gehoord na de erkenning van zijn vluchtelingenstatus (administratief dossier, stuk 16), waarbij hij werd geconfronteerd met de klikbrief en de foto's van hem en M.B. (p. 12 en verder). Verzoeker kan dus bezwaarlijk ernstig stellen dat hij nooit werd geconfronteerd met de inhoud van de klikbrief, noch dat hij zich niet voldoende kon voorbereiden op het gehoor in februari 2017. Gelet op het verloop van het gehoor op 23 april 2014, kan verzoeker bovendien evenmin in redelijkheid voorhouden dat hij sinds zijn erkenning als vluchteling niet kon vermoeden dat hij nog zou worden geconfronteerd met een dreiging van intrekking van zijn status. Hij had overigens sinds dit gehoor in 2014 bijna drie jaar de tijd om bijkomende stukken te verzamelen en over te maken aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Waar verzoeker nog artikel 35/2 van genoemd KB van 11 juli 2003 geschonden acht, wijst de Raad erop dat uit de lezing van het gehoorverslag van 3 februari 2017 duidelijk blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift, tijdens dit gehoor wel degelijk in de mogelijkheid werd gesteld om te reageren op de klikbrief, de foto's van hem en M. B. en de verklaringen die M. B. heeft afgelegd in het kader van haar eerste en tweede asielaanvraag en dat hij tevens de gelegenheid heeft gekregen om de redenen aan te halen tot behoud van zijn status (administratief dossier, stuk 7, p. 12 en volgende). Een schending van genoemd artikel wordt dan ook niet aangetoond.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan *in casu* van een schending van de rechten van verdediging geen sprake zijn.

2.7.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken omdat er na zijn erkenning als vluchteling nieuwe elementen in zijn asielsdossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die hij in de loop van de asielpcedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor zijn erkenning als vluchteling, ongeloofwaardig zijn. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn verklaringen rond zijn relatie met M. B. niet coherent, intern tegenstrijdig én tegenstrijdig zijn aan de verklaringen van M. B. zelf, waardoor zijn algemene geloofwaardigheid danig wordt ondermijnd, (ii) zijn beweerd beleving van zijn homoseksualiteit in Bangladesh op basis van ernstige tegenstrijdigheden, vaagheden, een gebrek aan kennis en een gebrek aan geloofwaardige stukken ter staving helemaal niet geloofwaardig overkomt, (iii) ook zijn verklaringen betreft zijn beweerd beleving van zijn vermeende homoseksualiteit in België niet helemaal coherent zijn waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid, (iv) hij een Bengaals paspoort neerlegt dat hij verkreeg op de Bengaalse ambassade in Brussel nadat hij asiel had aangevraagd in België doch bedenkingen kunnen worden gemaakt bij de waarachtigheid van de identiteitsgegevens zoals weergegeven in dit paspoort daar nergens uit documenten die hij voorlegde

blijkt dat hij onder deze gegevens ook gekend was in Bangladesh, zoals wordt toegelicht, en ook in de klikbrief staat dat hij niet zijn werkelijke identiteit aan het Commissariaat-generaal heeft meegedeeld, (v) het, ongeacht zijn werkelijke relatie met de tijdens het gehoor van 23 april 2014 aanwezige tolk, zeer opvallend is dat hij na confrontatie met bepaalde informatie van het Commissariaat-generaal eerst alles ontkent waarna hij overgaat tot het toegeven van bepaalde elementen inzake zijn identiteit, reisweg en asielaanvraag, om vervolgens bij schrijven van 26 mei 2014 alles opnieuw te ontkennen en (vi) de door hen neergelegde documenten geen afbreuk doen aan de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, zoals omstandig wordt uiteengezet.

2.7.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus 15 maart 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.8. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot intrekking van de vluchtelingenstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.9. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :*

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

Artikel 55/3/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 8 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus moet intrekken wanneer die status werd toegekend op grond van feiten die de betrokkene verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status.

2.10. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij nog steeds voldoet aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling.

Hij beklagt zich over het gebruik door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van een anonieme klikmail, waarvan de herkomst, de authenticiteit, de inhoudelijke juistheid en de betrouwbaarheid niet werden geverifieerd. Verzoeker stelt zich dan ook de vraag of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze klikmail wel mag aanwenden in onderhavige procedure, temeer een klikbrief bezwaarlijk als een objectieve bron kan worden beschouwd.

Vooreerst dient erop gewezen dat de klikbrief *an sich*, in tegenstelling tot wat wordt gesteld in het verzoekschrift, niet het 'nieuwe element' was dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe heeft gebracht om verzoeker opnieuw op te roepen voor een gehoor op 3 februari 2017. Verzoeker werd opgeroepen voor gehoor nadat mevrouw M. B., die in de klikbrief wordt genoemd als zijnde zijn echtgenote, op 9 juni 2016 werd gehoord in het kader van haar tweede asielaanvraag waarbij ook zij werd geconfronteerd met de klikbrief en bijgevoegde foto's en waarbij werd vastgesteld dat een aantal van haar verklaringen onverenigbaar zijn met hetgeen verzoeker eerder had verklaard.

Waar verzoeker meent dat artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd geschonden omdat nergens uit het administratief dossier blijkt of werd nagegaan van wie de klikmail afkomstig is, terwijl het administratief dossier minstens informatie had moeten bevatten in verband met het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar de betrouwbaarheid van de bron, benadrukt de Raad dat voornoemd artikel van toepassing is op informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of van een instelling die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gecontacteerd om bepaalde feitelijke elementen van een specifiek asielaanvraag na te gaan. *A contrario* heeft dit artikel geen betrekking op situaties waarbij informatie anoniem wordt bezorgd aan het Commissariaat-generaal en deze informatie aldus niet op initiatief van het Commissariaat-generaal werd verkregen.

De Raad wijst er voorts op dat de anonimiteit van de bron op zich de door hem geleverde informatie niet onbetrouwbaar maakt. De inhoud van de anonieme klikbrief vormt, hetzij herhaalt, geenszins de basis voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus. De klikbrief vormde enkel de aanleiding voor een nader onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van verzoekers verklaringen inzake zijn identiteit, reisweg en asielaanvraag, zijnde zijn beweerde homoseksuele geaardheid en burgerlijke status. Naar aanleiding van dit onderzoek werd vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn opeenvolgende gehoren en het schrijven dat hij op 26 mei 2014 via zijn advocaat toevoegde aan zijn dossier tegenstrijdige, vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd over de beleving van zijn voorgehouden homoseksualiteit in Bangladesh en in België, zijn eerdere beweerde relaties met mannen, zijn relatie met M. B. en haar kinderen en verschillende aspecten van zijn identiteit en burgerlijke staat, alsook dat verzoeker en M. B. een aantal manifest tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doen besluiten dat verzoeker, na herhaaldelijke confrontatie en talloze kansen, pertinent weigert enig zicht te geven op zijn werkelijke situatie, dat er dan ook niet langer geloof kan gehecht worden aan zijn verklaring homoseksueel te zijn, dat er gerede vermoedens zijn dat hij getrouwd is met M. B. en dat er bovendien ernstige twijfels zijn bij zijn beweerde identiteit. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt geoordeeld dat verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag valse verklaringen heeft afgelegd, te verklaren of te weerleggen.

2.11. Immers, waar verzoeker meermaals wijst op de subjectieve tolk tijdens zijn gehoor op 23 april 2014 en hij in dit verband herhaalt dat hij persoonlijke problemen kende met deze tolk en dat zijn verklaringen tijdens dit gehoor onder druk werden afgelegd (en eventueel verkeerd werden vertaald),

slaagt hij er allerm minst in de Raad te overtuigen. De Raad dient na lezing van het gehoorverslag in kwestie immers vast te stellen dat dit geen aanwijzingen bevat die verzoekers beweringen kunnen ondersteunen. Verzoeker vermeldde weliswaar dat hij de tolk kende doch hij maakte op geen enkel ogenblik gewag van persoonlijke problemen die hij zou kennen met de tolk of diens familie, integendeel. Zo verklaarde verzoeker *“Hebt u hier in België familie wonen, mensen die verwant zijn aan u? Geen familie (...) Ik noem wel mensen ‘oom’. Wie noemt u dan zo oom, in België? (...) Er zijn veel Bengalen Ik werkte ook bij de tolk, zijn vader en moeder, die noem ik ook oom en tante”* (administratief dossier, stuk 16, p. 3). Uit deze verklaringen blijkt een goede band met de tolk en diens familie, eerder dan dat deze familie ‘hem er wil in luizen’ zoals wordt gesteld in het schrijven van verzoekers advocaat van 26 mei 2014. Bij aanvang van het gehoor werd aan verzoeker overigens uitdrukkelijk gemeld dat hij eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) diende te melden, hetgeen hij heeft nagelaten te doen. Verzoeker heeft op geen enkele ogenblik tijdens het gehoor aangegeven dat hij niet met de tolk in kwestie wenste te werken of dat hij het gehoor wenste stop te zetten omdat hij vreesde dat zijn verklaringen niet correct zouden worden vertaald of dat hij werd onderdrukt om bepaalde zaken die betrekking hebben op zijn geaardheid en zijn relatie met M.B. toe te geven. Het gehoorverslag bevat ook geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het gehoor vertaal- en/of andere problemen met de tolk zouden hebben voorgedaan. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothecerd zou zijn, noch dat het gehoorverslag geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van het gehoor. Het is de Raad overigens niet duidelijk waarom verzoeker onder druk van de tolk zou toegeven dat hij in het kader van zijn asielaanvraag heeft gelogen over cruciale elementen inzake zijn identiteit, reisweg en asielrelaas en hij hiermee zijn erkenning als vluchteling in het gedrang zou brengen, terwijl hij eenvoudigweg bij aanvang, tijdens of aan het einde van het gehoor kon aangeven dat de tolk naar zijn mening niet neutraal was. Aan het einde van het gehoor van 3 februari 2017 geconfronteerd met zijn verklaringen tijdens het gehoor van 24 april 2014 maakte verzoeker overigens niet langer gewag van het feit dat hij onder druk zou zijn gezet door de tolk doch stelde hij slechts dat hij in 2014 verkeerde informatie gaf omdat hij gestresseerd was (administratief dossier, stuk 7, p. 25-26). De Raad stelt na lezing van het gehoorverslag vast dat verzoeker inderdaad onder druk werd gezet maar niet door de tolk doch door de *protection officer*, die verzoeker confronteerde met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikte. Omdat verzoeker aanvankelijk alles ontkende werd hij meermaals nadrukkelijk aangespoord om de waarheid te vertellen, waarop verzoeker en zijn advocaat vroegen om even te overleggen. Ook na dit overleg volhardde verzoeker in zijn aanvankelijke verklaringen. Pas nadat zijn advocaat nogmaals tussenkwam en aan verzoeker opnieuw vroeg om de waarheid te vertellen, bekende verzoeker dat hij asiel heeft aangevraagd onder een valse naam, dat hij met zijn eigen paspoort onder zijn echte naam naar Italië is gereisd, dat hij zelf een visum heeft aangevraagd op de Italiaanse ambassade, dat hij over documenten beschikt die zijn echte identiteit aantonen doch deze documenten zich in Bangladesh bevinden, dat hij gehuwd is met M. B., wiens echte naam R. B. is, dat hij de vader is van het oudste kind van M. B., dat hij de intentie heeft om het kind te erkennen, dat hij in België samen woont met zijn vrouw en dat hij in België ook familie heeft, die hem hielp om naar hier te komen. Verzoeker beloofde ook om alle documenten waaruit zijn echte identiteit en deze van zijn echtgenote blijken (paspoorten, geboorteaktes, huwelijksakte, identiteitskaarten enz.) over te maken aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, stuk 16, p. 12-18 en p. 23-24). De Raad ziet geen reden om deze verklaringen, die in overeenstemming zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt, in twijfel te trekken. Dit klemt des te meer daar verzoeker zich aan het einde van het gehoor nog excuseerde en zijn advocaat bevestigde dat hij tijdens de behandeling van zijn asielaanvraag bepaalde zaken heeft achtergehouden en dat hij gehuwd is (administratief dossier, stuk 16, p. 25). Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat de door verzoeker opgeworpen vermeende problemen met de tolk tijdens het gehoor van 23 april 2014 geenszins een verklaring kunnen vormen voor de vaststelling dat hij na confrontatie met bepaalde informatie van het Commissariaat-generaal eerst alles ontkent waarna hij overgaat tot het toegeven van bepaalde elementen inzake zijn identiteit, reisweg en asielrelaas, om vervolgens bij schrijven van 26 mei 2014 alles opnieuw te ontkennen. Meer nog, na lezing van het administratief dossier is de Raad van mening dat het gehoor van 23 april 2014 het enige moment is waarop verzoeker, geconfronteerd met informatie waaruit blijkt dat hij eerder valse verklaringen heeft afgelegd en onder druk van de *protection officer*, de waarheid heeft verteld over zijn identiteit, burgerlijke staat en reisweg en dat zijn latere (schriftelijke en mondelinge) verklaringen, die doorspekt zijn met tegenstrijdigheden en wijzigingen, slechts een poging zijn om de waarheid opnieuw te verdoezelen.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers schriftelijke verklaringen zoals hij deze op 26 mei 2014 via zijn advocaat overmaakte aan het Commissariaat-generaal, noch aan zijn verklaringen tijdens

het gehoor op 3 februari 2017 blijkt overigens andermaal uit de vaststelling dat hij in het schrijven van 26 mei 2014, waarin hij aangaf dat hij tijdens het gehoor op 23 april 2014 onder druk bekentenissen heeft gedaan die echter onwaar zijn, spontaan verklaringen heeft afgelegd over zijn relatie met M. B. en haar broer F. U. doch hij, wanneer hij tijdens het gehoor van 3 februari 2017 met deze verklaringen werd geconfronteerd, stelde dat hij zich heeft vergist wat betreft zijn relatie met M. B. en dat hij over F. U. en zijn relatie met hem valse verklaringen heeft afgelegd (administratief dossier, stuk 7, p. 16-18). In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct het volgende vastgesteld: **“Primo, verklaarde u tijdens het laatste gehoor op het CGVS dat M.(...) B.(...) een broer heeft (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.4 en 5), terwijl M.(...) B.(...) verklaarde nooit een broer en/of zus te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.3; verklaringen DVZ 31/03/2013 p.5). Dit tast op zich al de algemene geloofwaardigheid aan van zowel u als M.(...) B.(...). Meer zelfs, u verklaarde in eerste instantie tijdens het gehoor bij het CGVS op 3 februari 2017 dat u de naam van haar broer niet kende en dat u hem nooit heeft gezien (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.5). Echter had u voordien schriftelijk verklaard dat u met de broer van M.(...) B.(...), die volgens uw verklaringen F.(...) U.(...) heet, een relatie had gehad in Bangladesh (zie schrijven van 26 mei 2014 p.6). U daarop gewezen verder tijdens het gehoor op 3 februari 2017 verklaarde u plots dat u met F.(...) U.(...) een relatie had in België maar dat u niet weet of die een band heeft met M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16 en 17). Aldus blijkt duidelijk dat u niet meewerkt met het CGVS en bewust verkeerde informatie gaf om de asielinstanties te misleiden. U voegde daar aan toe dat F.(...) U.(...) nu waarschijnlijk in Dubai zat. Dat had u van horen zeggen. Dat komt weinig waarschijnlijk over want bij uw schrijven van 26 mei 2014 had u blijkbaar zelf kopieën gevoegd van onder meer het paspoort van F.(...) U.(...) in Dubai. U daarop gewezen moest u toegeven dat F.(...) U.(...) u deze stukken had toegezonden (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.18). U liet uiteindelijk in het midden of hij een broer is van M.(...) B.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017). Op basis van bovenstaande vaststellingen wordt uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnd. Meer zelfs, het CGVS kan totaal geen geloof meer hechten aan uw beweringen een relatie te hebben gehad met een zeker F.(...) U.(...), of dat nu in Bangladesh was of in België. U legde in elk geval geen stukken voor waaruit zou blijken dat jullie een relatie hadden. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u meermaals werd gewezen op de incoherentie van uw verklaringen en bepaalde fragmenten uit uw schrijven van 26 mei 2014 (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16, 17, 18 en 25). Dat u gestresseerd was en/of bang was is geen afdoende verklaring. U hebt blijkbaar uw schrijven kunnen voorbereiden en op bepaalde punten grondig weten te staven (zie schrijven van 26 mei 2014 met de veelvuldige informatie rond aankomst van schepen in Antwerpen vanuit Singapore), en aldus kan stress hier niet als excuus worden aanvaard voor dergelijke tegenstrijdigheden. (...) Tertio, verklaarde u in uw schrijven van 26 mei 2014 dat M.(...) B.(...) een goede vriendin was van uw moeder, een ‘vriend des huizes’. U gaf zelfs aan dat het uw moeder was die het idee had om M.(...) hier in België in contact te brengen met u. Dit werd aan M.(...) B.(...) voorgelegd tijdens haar gehoor op het CGVS, maar M.(...) B.(...) ontkende ooit uw ouders te hebben gezien of gekend in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.5 en 6). Ook uzelf gaf op 3 februari 2017 aan het CGVS te kennen dat uw moeder M.(...) B.(...) niet kent (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.3), hetgeen totaal tegenstrijdig is aan wat er in uw schrijven staat van 26 mei 2014. Daarop gewezen (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.16), verklaarde u dat dit een vergissing is, hetgeen in geen geval overtuigend overkomt als excuus. U hebt blijkbaar uw schrijven kunnen voorbereiden en op bepaalde punten grondig weten te staven (zie schrijven van 26 mei 2014 met de veelvuldige informatie rond aankomst van schepen in Antwerpen vanuit Singapore), en aldus kan een vergissing hier niet als excuus worden aanvaard voor dergelijke tegenstrijdigheden.”** Deze tegenstrijdigheden en incoherenties, die in onderhavig verzoekschrift volledig ongemoeid worden gelaten, laten er naar mening van de Raad geen twijfel over bestaan dat verzoeker zijn huwelijk met M. B. – dat hij toegaf tijdens het gehoor van 23 april 2014 (administratief dossier, stuk 16, p. 14-18) – alsnog tracht te verhullen.

Ook volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ondersteunen dit besluit: **“Secundo, stelt het CGVS vast dat de naam die M.(...) B.(...) als de naam van haar moeder opgaf, zijnde M.(...) B.(...) (zie verklaringen DVZ 31/03/2013 p.4), ook voorkomt in uw asioldossier. Zo legde u een huwelijksattest voor waarin zou staan dat u in Bangladesh gehuwd was met R.(...) B.(...). Het is opvallend dat de naam van de moeder van R.(...) B.(...) dezelfde is als de naam van M.(...) B.(...), zijnde M.(...) B.(...). U werd daarop gewezen tijdens het gehoor van 03/02/2017, maar daarop kon u geen zinnig antwoord of enige verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.23). U ontkende in uw schrijven van 26 mei 2014 dat R.(...) B.(...) en M.(...) B.(...) dezelfde personen zijn. Maar dat komt in het licht van bovenstaande bevindingen nog maar weinig overtuigend over. Immers komt dezelfde naam, M.(...) B.(...), ook voor op de kopie van het paspoort van F.(...) U.(...) dat u bij uw schrijven van 26 mei 2014 voegde en waarvan u in dat zelfde**

schrijven bevestigde dat hij de broer was van M.(...) B.(...). (...) Het voorgaande doet de Raad besluiten dat R. B. en M. B. één en dezelfde persoon is en dat F. U. haar broer is, hetgeen verzoeker overigens ook op die manier verklaarde tijdens zijn gehoor op 23 april 2014 (administratief dossier, stuk 16, p. 14 en p. 21). Waar verzoeker thans de geboorteakte bijbrengt van M. B., waaruit moet blijken dat diens moeder niet dezelfde naam heeft als de moeder van R. B., kan de Raad slechts vaststellen dat de inhoud van dit document niet te rijmen valt met de verklaringen van M. B., die zelf M. B. opgaf als naam van haar moeder. Aan deze geboorteakte kan derhalve niet de minste bewijswaarde worden verleend.

Ook de foto's die bij de klikbrief waren gevoegd wijzen op een huwelijk van verzoeker met M. B. en een verderzetting van de relatie in België. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij op de foto's staat maar ontkent hij dat de foto's in ceremoniële kledij echt zijn, waarmee hij echter geen overtuigende argumenten bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen en overwegingen waar in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt **“Quarto, werden u vijf foto's (die bij de klikbrief waren gevoegd) getoond van u en M.(...) B.(...). Drie foto's betreffen u en M.(...) B.(...) in België, waarvan u erkent dat deze foto's van jullie zijn genomen. Twee foto's betreffen evenzeer u en M.(...) B.(...), in traditionele kleding. Deze foto's werden u voorgelegd en u werd gevraagd om uitleg. Hoewel u, en ook M.(...) B.(...), verklaarden dat deze foto's u en haarzelf betreffen, verklaarden jullie allebei niet te weten hoe, waar en in welke omstandigheden deze foto's zouden zijn genomen (zie gehoorverslag CGVS A.(...) S.(...) 03/02/2017 p.13 en gehoorverslag CGVS M.(...) B.(...) 03/02/2017 p.6 en 7). U maakt gewag van fotoshop, maar daar kan, gezien de kwaliteit van de foto's en het feit dat jullie duidelijk in een soort ritueel betrokken zijn, maar weinig geloof aan worden gehecht. (...)**”

Ook veelzeggend in dit verband is de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat hij de kinderen van M.B., die hem met 'papa' aanspreken, wil adopteren. Dat verzoeker deze wens heeft omdat hij zelf nooit een gezin zal hebben en om zijn vaderlijke gevoelens een plaats te geven, zoals hij ook herhaalt ter terechtzitting, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Het kan de Raad geenszins overtuigen dat verzoeker doorheen zijn verklaringen enerzijds zijn relatie met M.B. tracht te minimaliseren, doch hij anderzijds wel stelt dat hij de kinderen van M.B. soms gaat bezoeken op school, dat ze hem papa noemen omdat hij zegt dat ze dat moeten doen en dat hij de kinderen in de toekomst wil adopteren (administratief dossier, stuk 7, p. 14). Dit alles sterkt het vermoeden dat hij wel degelijk de vader is van beide kinderen en dat hij zijn werkelijke relatie met M.B. niet kenbaar wil maken. Tijdens het gehoor van 23 april 2014 erkende verzoeker overigens uitdrukkelijk dat hij de vader is van het oudste kind van M.B. en dat hij van plan was om het kind te erkennen (administratief dossier, stuk 16, p. 16 en p. 19).

Het voorgaande doet reeds ernstige twijfels rijzen bij de oprechtheid van verzoekers asielaanvraag.

2.12. Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd in diens oordeel dat verzoekers beweerde beleving van zijn homoseksualiteit in Bangladesh niet geloofwaardig overkomt, gelet op tegenstrijdigheden en vaagheden in zijn verklaringen, een gebrek aan kennis en een gebrek aan geloofwaardige stavingstukken.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht overwogen: **“Primo, moet het CGVS vaststellen dat u niet coherent was betreffende uw activiteiten in Bangladesh. Het CGVS merkt op dat u tijdens de asielprocedure weliswaar verschillende stukken neerlegde die gaan over 'Boys Of Bangladesh' waarvan u beweerde er actief te zijn geweest als 'werker' (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.21). Maar alles betreft algemene informatie en nergens in deze stukken staat uw naam vermeld, zoals u zelf ook aangaf. Voorts werd tijdens het gehoor op het CGVS op 3 februari 2017 vastgesteld dat u de voorzitter van die organisatie niet kent, noch hun website of hun facebook pagina. Evenmin kon u hun telefoonnummer geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.21 en 22). U voegde één foto toe waarop u zou te zien zijn tijdens een activiteit van de 'Boys Of Bangladesh', maar daarop staat u met uw rug naar de camera en bent u op geen enkele manier herkenbaar. Uw enige contact zou bestaan uit het bellen met een vriend die nu nog werker is van die organisatie, maar u kon zijn telefoonnummer niet geven (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.2& en 22). Ten slotte verklaarde u dat die organisatie 'gay prides' organiseert, maar dat het enkel onder hen in een kamer is en ze eigenlijk niets openlijk doen. Dit is in tegenstrijd met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het dossier. Daaruit blijkt dat net in 2008 de organisatie zich publiek kenbaar maakte én dat er in 2014 openlijk een 'gay pride' werd gehouden in Dhaka. Dat u van deze zaken geen weet hebt, ondanks uw beweerde contact met een werker van die organisatie, ondermijnt elke vorm van geloofwaardigheid. Hierbij kan nog worden toegevoegd dat de foto die u voorlegde en waarop u verklaarde te zien te zijn (met uw rug naar de camera), ook terug te vinden is via het internet en er aldus niets op wijst dat u werkelijk deze persoon bent, maar dat u waarschijnlijk deze foto zelf van het internet haalde zonder dat**

u deze persoon bent.” Het loutere feit dat verzoeker bij aanvullende nota een telefoonnummer neerlegt dat van eender wie kan zijn en waarvan niet kan worden ingezien waarom hij dit telefoonnummer niet reeds in het verzoekschrift kon vermelden, kan allerminst volstaan om zijn geloofwaardigheid te herstellen.

De commissaris-generaal voegt hier nog pertinent aan toe: “**Secundo**, legde u tijdens dat gehoor op het CGVS op 3 februari 2017 verschillende tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw beweerde relatie met S.(...) waardoor de geloofwaardigheid er van wordt ondermijnd. Zo verklaarde u dat u S.(...) leerde kennen vóór 1996 op de school waar u uw diploma lager secundair onderwijs behaalde (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.7). Daarbij blijkt uit uw verdere verklaringen eveneens dat jullie relatie sinds die begon voor 1996 nooit beëindigde tot uw vertrek uit Bangladesh in 2010 (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.11). Dat impliceert dat uw relatie toch ongeveer **15 jaar** duurde. Echter, even later verklaarde u dat uw relatie met S.(...) **5 tot 6 jaar** duurde (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.10). Wanneer u met dit opmerkelijke verschil geconfronteerd wordt zegt u enkel ‘dat kan’. Nochtans is er een werkelijk verschil tussen een relatie van 5 jaar of van 15 jaar, zeker gezien het een homoseksuele relatie zou betreffen en u op basis daarvan problemen zou hebben gekend in Bangladesh. Daarbij is het hoe dan ook heel opmerkelijk dat u wel verklaarde contacten te onderhouden met uw moeder die nog in Muktagacha woont, maar dat ze op geen enkele manier zich informeerde bij de familie van S.(...) (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.8). Indien S.(...) werkelijk de liefde van uw leven is, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u via uw moeder of andere vrienden informatie trachtte te verzamelen over hem, hetgeen u blijkbaar naliet. Aldus komt uw beweerde relatie met S.(...) niet geloofwaardig over en vervalt ook de geloofwaardigheid van de beweerde problemen die veroorzaakt zouden zijn door die relatie. Het is trouwens opvallend dat u verklaarde in Bangladesh te zijn ontvoerd, maar u kon op geen enkele wijze enig document of ander begin van bewijs voorleggen ter staving van uw beweerde ontvoering. Dat u trouwens in 2013 tijdens een eerste gehoor door het CGVS niet wist te vertellen wanneer u precies werd ontvoerd, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.20).” In zoverre verzoeker zijn manifest tegenstrijdige verklaringen omtrent de duur van zijn relatie met S. tracht te verklaren, stellende dat hij S. sinds zijn jeugd kende, er homoseksuele gevoelens ontloken, maar hij enkel 5 à 6 zijn jaar voor zijn vertrek uit Bangladesh (als volwassen man) een echte seksuele partnerrelatie met S. had, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van loutere *post-factum* verklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen doch die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het gehoor van 3 februari 2017 en waar hij duidelijk stelde dat zijn relatie met S., die reeds begon op school in 1992 of 1993 verborgen diende te blijven (administratief dossier, stuk 7, p. 10-11), hetgeen ondubbelzinnig aantoonde dat verzoeker het wel degelijk had over een liefdesrelatie en niet over een vriendschap zoals wordt gesuggereerd in het verzoekschrift.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing correct opgemerkt: “**Tertio**, legde u geen enkel geloofwaardig document neer ter staving van uw beweerde relatie met S.(...). U legde weliswaar een attest neer van het ‘Rode Kruis Tracing’ waaruit zou moeten blijken dat u op zoek ging naar S.(...). Echter verklaarde u ten aanzien van het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 03/02/2017 p.9) dat u **de naam van zijn vader niet kende**, noch de naam van zijn moeder. **Evenmin herinnerde u zich zijn geboortedatum**, hoewel u nochtans wel een geboortedatum had opgegeven tijdens uw gehoor op het CGVS in 2013 (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.15). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u ten aanzien van het Rode Kruis **wél een geboortedatum en een naam van de vader hebt opgegeven** zoals blijkt uit het attest van het Rode Kruis Tracing dat u voorlegt. Wanneer u daar attent op wordt gemaakt, dan geeft u aan dat deze verkeerde gegevens waarschijnlijk ook de reden zijn dat het Rode Kruis S.(...) niet zou vinden, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is. Indien u de geboortedatum van S.(...) en zijn vadersnaam beide verkeerdelijk opgeeft is er zeker geen kans dat het Rode Kruis hem zou vinden. Aldus wordt elke vorm van geloofwaardigheid volledig teniet gedaan en blijkt wederom uw gebrek aan medewerking.” Verzoeker tracht in het verzoekschrift te verklaren waarom hij zich anno 2017 de geboortedatum van S. en de naam van diens vader niet meer kon herinneren, doch hij gaat hiermee voorbij aan de vaststelling dat hij tijdens het gehoor van 3 februari 2017 verklaarde dat de gegevens die hij op het ‘Rode Kruis Tracing’ document heeft ingevuld misschien verkeerd zijn en dat dit waarschijnlijk ook de reden is waarom het Rode Kruis S. niet heeft gevonden (administratief dossier, stuk 7, p. 19). Wat er ook van zij, de Raad acht het onaanvaardbaar dat verzoeker, die beweert dat hij in Bangladesh een jarenlange geheime liefdesrelatie met S. heeft onderhouden, de namen van de ouders van S. niet zou kennen, niet zou weten of S. al dan niet broers en zussen heeft, niet met zekerheid kan zeggen of S. ooit bij hem thuis is gekomen en zelfs niet kan duiden hoe groot het leeftijdsverschil is tussen hem en

S. (administratief dossier, stuk 7, p. 9-10). Deze onwetendheden laten naar het oordeel van de Raad niet toe verder nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweerde relatie met S. in Bangladesh.

2.13. Opvallend is ook de vaststelling dat verzoeker in België actief was rond de organisatie van het regenbooghuis in Brussel doch aan dit engagement een einde kwam op het ogenblik waarop M.B. in België asiel heeft aangevraagd. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct het volgende overwogen: *“Primo, was u in België actief rond de organisatie van het regenbooghuis in Brussel. Ter staving van uw asielaanvraag in 2013 legde u dan ook verschillende foto’s en andere documentatie neer van het regenbooghuis. Op verschillende foto’s was u ook te zien. Het is dan ook zeer opvallend dat u nadien, tijdens de twee volgende gehoren op het CGVS in 2014 en 2017, geen stukken voorlegde die uw betrokkenheid bij het regenbooghuis verder staven. Meer zelfs, u legt een attest neer van uw werkgever (opgesteld 18/06/2013) waarin expliciet gesteld wordt dat u niet veel meer betrokken bent bij het regenbooghuis omdat u meer met uw werk bezig bent. U gaf in 2017 tijdens het gehoor op het CGVS ook nergens meer te kennen actief te zijn in enig homo milieu in België. Gesteld dat de vrouw M.(...) B.(...) inderdaad uw vrouw is, of minstens met u een relatie heeft en/of u de vader bent van haar kinderen, komt het er op neer dat u hooguit actief was bij het regenbooghuis tot ergens begin 2013 (vóór het eerste gehoor op het CGVS). Dat komt overeen met het ogenblik waarop M.(...) B.(...) in België asiel aanvraagt. Het lijkt er dan ook sterk op dat uw betrokkenheid bij het regenbooghuis opportunistisch en weinig oprecht was met het oog op uw asielaanvraag. In elk geval is op zich uw betrokkenheid bij het regenbooghuis hoe dan ook geen bewijs op zich van uw homoseksualiteit.”* Met de loutere bewering dat hij tot op heden nog steeds goede contacten heeft met de voorzitter van het Regenbooghuis, en de verwijzing naar zijn verhuis naar Antwerpen en zijn drukke professionele leven, brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Verzoeker spreekt zich ook flagrant tegen omtrent de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in België, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende homoseksuele geaardheid. Zo werd aan verzoeker tijdens het gehoor van 3 februari 2017 gevraagd of hij ooit een relatie heeft gehad met een Belgische persoon. Hij gaf daarop aan dat hij een vriendenkring heeft van 6 of 7 mensen en dat hij met twee van hen een relatie had. Gevraagd om verduidelijking verklaarde verzoeker dat hij geen seks had met deze personen maar dat ze hem wel helpen en hem adviseren naar welke cafés hij moet gaan (administratief dossier, stuk 7, p. 24). Nochtans verklaarde verzoeker tijdens het gehoor van 23 april 2014 onomwonden over de seksuele contacten die hij had/heeft met het Belgische gehuwde homokoppel T.B. en E.G. (administratief dossier, stuk 16, p. 19), wiens foto’s, getuigenissen en identiteitskaarten als bijlage aan het verzoekschrift worden gevoegd. Het hoeft geen betoog dat dergelijke manifest tegenstrijdige verklaringen, die bezwaarlijk kunnen worden verklaard door de invulling die aan het begrip ‘relatie’ wordt gegeven, verzoekers algehele geloofwaardigheid verder op de helling zetten. Hoe dan ook, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt in de bestreden beslissing nog terecht het volgende op: *“(…) Wat er ook van zij, gesteld dat u in Bangladesh en/of in België al seksuele contacten zou hebben gehad, waarvan u trouwens geen enkel concreet stuk ter staving neerlegt, verwijst het CGVS naar bepaalde informatie (Focus Genderdiversiteit in Bangladesh) waarover het beschikt. Daaruit blijkt dat seks tussen al dan niet getrouwde mannen onderling in sommige gevallen als “normaal” kan worden gezien in Bangladesh. Men dient in de Bengaalse context, in Bangladesh zelf of in de Bengaalse gemeenschap buiten Bangladesh, een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds mannen die seks hebben met mannen, zijnde MSM (‘male-to-male seks’), en anderzijds homoseksualiteit als beleving en dus meer dan seks alleen. Uit bovenstaande vaststellingen van het CGVS blijkt dat uw beweerde homoseksualiteit en beleving als homoseksueel niet geloofwaardig, opportunistisch en niet waarachtig moeten worden beoordeeld. Het CGVS ziet dan ook niet in waarom eventuele seksuele contacten met mannen een terugkeer naar Bangladesh in de weg zou staan. Daarbij merkt het CGVS nog op dat u in België de Bengaalse ambassade contacteerde waaruit blijkt dat u geen vrees blijkt te koesteren ten aanzien van de Bengaalse overheid, iets wat u trouwens ook nergens hebt aangehaald.”* vaststellingen en overwegingen welke in voorliggend verzoekschrift volledig ongemoeid worden gelaten en dienvolgens door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Waar verzoeker de beleving van zijn voorgehouden homoseksualiteit in België nog tracht te staven aan de hand van foto’s met een bevriend homokoppel, foto’s met andere homoseksuelen, foto’s van hem in homobars, getuigenissen van homovrienden en getuigenissen van eigenaars/uitbaters en personeelsleden van homobars, merkt de Raad op dat verzoekers contacten in het homomilieu, al dan niet seksuele contacten, geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen en de

ongeloofwaardigheid dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

2.14. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog correct het volgende wordt overwogen: **“Ten vierde wat betreft identiteit. U legde een Bengaals paspoort neer dat u verkreeg op de Bengaalse ambassade in Brussel nadat u asiel had aangevraagd in België. Echter maakt het CGVS bedenkingen bij de waarachtigheid van de identiteitsgegevens zoals weergegeven in dit paspoort, met name blijkt nergens uit documenten die u voorlegde dat u onder deze gegevens ook gekend was in Bangladesh. Immers staat ook in de klikbrief dat u niet uw werkelijke identiteit aan het CGVS hebt meegedeeld.**

Primo, u legde uit Bangladesh een huwelijksakte en scheidingsakte neer die dateren van 2007. Echter legde u ook een geboorteakte neer die is uitgegeven op 10 januari 2011 - nadat u in België was aangekomen - en die was geregistreerd op 30 december 2010, eveneens nadat u in België was aangekomen. Aldus zou uw geboorte pas geregistreerd zijn na uw vertrek uit Bangladesh, hetgeen niet geloofwaardig overkomt. Dat u in 2007 zou zijn gehuwd en gescheiden waarbij van beide gebeurtenissen officiële stukken zijn opgemaakt zonder dat u over een geboorteakte zou hebben beschikt destijds, komt niet aannemelijk over. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze geboorteakte. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u in Bangladesh een identiteitskaart aanvraag op basis van uw geboorteakte én dat u deze geboorteakte **zelf meebracht naar België** (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.6). Echter is de geboorteakte pas geregistreerd én uitgegeven na uw aankomst in België zodat bovenstaande verklaringen van uw kant ongelooftwaardig zijn. Daarmee geconfronteerd verklaarde u dat u de vraag niet goed had begrepen en stelde u dat u de geboorteakte **niet zelf meebracht naar België** (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.7). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat dit document pas geregistreerd is na uw aankomst in België (en dus niet bestond toen u nog in Bangladesh was). Daarop verklaarde u enkel vaag ‘dat weet ik niet precies’ (zie gehoorverslag 23/04/2014 p.7). Indien dit document werkelijk uw geboorteakte is met de juiste gegevens, mag het CGVS redelijkerwijze verwachten dat u daaromtrent aannemelijke verklaringen aflegt.

Secundo verklaarde u dat u in Bangladesh nooit een identiteitskaart had omdat men u die niet had willen geven wegens uw homoseksualiteit (zie gehoorverslag 26/06/2013 p.9). Echter legde u verklaringen af daarover die tegenstrijdig zijn aan de COI die het CGVS heeft omtrent de identiteitskaarten in Bangladesh. U verklaarde dat u vóór 2008 al een identiteitskaart aanvraag in Bangladesh toen u 17 of 18 jaar was (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.6). Dat moet aldus in de jaren '90 zijn geweest, als u bent geboren in 1980. Dit komt niet overeen met de informatie van het CGVS die is toegevoegd aan het dossier waaruit blijkt dat de Bengaalse identiteitskaart (NID) pas in de aanloop van de verkiezingen van 2008 werd uitgegeven. Het is trouwens zeer bevreemdend dat u, die in Bangladesh een winkel had met telefoons, én die regelmatig in Dhaka verbleef, niet over een identiteitsdocument zou hebben beschikt in Bangladesh gezien de wijde verspreiding ervan in de aanloop van de verkiezingen van 2008.

Tertio blijkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS vreemd genoeg niet zeker was van uw leeftijd. U verklaarde te zijn geboren 18 augustus 1980 (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.3). Later tijdens dat gehoor verklaarde u echter **35 jaar** te zijn, terwijl u eigenlijk in 2013 nog maar **33 jaar** was (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.15 en 16). Op zich komt dit al bedenkelijk over, te meer daar u verwijst naar uw vriend S.(...) en tot driemaal toe verklaart dat die jonger is dan u (zie gehoorverslag CGVS 26/06/2013 p.13 en 15). U had nochtans verklaard dat S.(...) werd geboren in 1979. U werd geboren in 1980. Pas na duidelijke confrontatie realiseert u zich dat S.(...) ouder is dan u. Dit tast op ernstige wijze uw geloofwaardigheid verder aan.

Quarto wijst het CGVS op informatie die het heeft en waaruit blijkt dat het in Bangladesh vrij eenvoudig is om, desnoods via corruptie, valse of vervalste documenten te verkrijgen. Aldus kan het CGVS redelijkerwijze vermoeden dat u uw werkelijke identiteitsstukken uit Bangladesh achterhoudt. Ook de klikbrief maakt melding van andere identiteitsgegevens en gezien bovenstaande vaststellingen kan vermoed worden dat u uw werkelijke identiteitsgegevens niet aan het CGVS hebt kenbaar gemaakt.” Ook deze vaststellingen en overwegingen, die bijdragen aan het besluit dat verzoeker over de gehele lijn ongelooftwaardige verklaringen heeft afgelegd, worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.15. Ook de overige door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen.

De diploma's, het huwelijksattest, het scheidingsattest en de medische stukken uit Bangladesh komen niet authentiek over gezien het gebrek aan geloofwaardige identiteitsstukken wat betreft verzoekers persoon én gelet op zijn verklaringen tijdens het gehoor van 23 april 2014 dat zijn echte naam M.A. is (administratief dossier, stuk 16, p. 15).

Aan de bij het schrijven van 26 mei 2014 gevoegde brief van I.R., die attesteert dat verzoeker homoseksueel is, kan mede in het licht van bovenstaande vaststellingen bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde worden verleend.

Het treinticket (Antwerpen – Brussel) kan in geen geval verzoekers beweerd reis van Bangladesh naar België per schip staven. Ook de stukken waaruit blijkt dat er in Antwerpen schepen van Singapore aankomen bewijzen zijn beweerd reisweg niet.

De Belgische stukken (arbeidscontract, huurcontract, verblijfskaart en reisdocument) zijn niet dienstig ter beoordeling van verzoekers asielaanvraag en voegden dan ook niets toe aan zijn dossier.

Verzoekers medisch dossier opgemaakt tijdens zijn verblijf in het Klein Kasteeltje en de Belgische medische attesten maken melding van een aantal lichamelijke en psychische klachten. De Raad benadrukt te dezen dat, niettegenstaande uit de medische documenten kan worden afgeleid dat verzoeker aan epilepsie lijdt en een toename van klachten heeft omwille van stress, nergens wordt beschreven dat hij geheugenproblemen zou hebben waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of die een verklaring zouden kunnen bieden voor zijn wisselende en tegenstrijdige verklaringen tijdens zijn gehoren. Ook de loutere verwijzing naar algemene informatie over mogelijke geheugenproblemen bij epilepsiepatiënten is niet voldoende om aan te tonen dat ook verzoeker geheugenproblemen zou kennen. Waar in het verzoekschrift nog zijdelings wordt verwezen naar PTSS waaraan verzoeker zou lijden, stelt de Raad vast dat er slechts één (slecht leesbaar) attest een verwijzing naar PTSS bevat, dat dit attest niet gedateerd is en dat het geen enkele uitleg bevat over de wijze waarop men tot deze diagnose is gekomen. Verzoeker legt geen andere documenten neer die enige diagnose of vaststellingen aangaande het mogelijk hebben van PTSS ondersteunen.

De diverse artikelen en rapporten over de situatie van de LGBTI-gemeenschap in Bangladesh zijn *in casu* niet dienstig daar om het geheel van hoger aangehaalde redenen geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn bewering om deze reden problemen te hebben gekend in Bangladesh.

2.16. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker tegenstrijdige, vage, ongeloofwaardige en incoherente verklaringen aflegt over verschillende aspecten van zijn identiteit, zijn voorgehouden homoseksualiteit, zijn eerdere beweerd relaties met mannen, zijn relatie met M. B. en andere aspecten van zijn relaas, zoals ook - in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift - op omstandige, duidelijke en concrete wijze werd gemotiveerd in de bestreden beslissing, is de Raad van oordeel dat dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingenstatus opdringt overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet daar verzoekers vluchtelingenstatus werd erkend op grond van valse verklaringen die hierbij van doorslaggevende aard zijn geweest.

2.17. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoekers beweerd vrees bij terugkeer naar Bangladesh om hoger vermelde redenen niet geloofwaardig kan worden geacht, kan in zijn hoofde evenmin worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke elementen waardoor hij in aanmerking zou komen voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn ook geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.18. Waar verzoeker nog artikel 49 §2, eerste, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet geschonden acht, dient te worden benadrukt dat het *in casu* geen situatie betreft zoals beschreven in genoemd artikel aangezien het niet de minister of zijn gemachtigde was die aan het Commissariaat-generaal gevraagd heeft de vluchtelingenstatus in te trekken, maar het Commissariaat-generaal op eigen initiatief een onderzoek heeft geopend op basis van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet. De termijnen in artikel 49 §2 van de Vreemdelingenwet zijn dan ook niet op huidige procedure van toepassing.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat in heel het dossier van de erkenning en intrekking van zijn vluchtelingenstatus de redelijke termijnen werden geschonden, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aantoot benadeeld te zijn geweest door de lange duur van de procedure nu hij langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en hij langer in de mogelijkheid werd gesteld aanvullende stukken te verzamelen ter zijner verdediging (RvS 13 december 2006, nr. 165.910). De schending van de redelijke termijn wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.19. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige geweekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, dat de rechtzoekende moet kunnen uitmaken welke gevolgen een bepaalde handeling naar redelijkheid zal hebben en dat de overheid niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken van de beleidslijnen die zij bij de toepassing van de reglementering aanhoudt (RvS 4 oktober 2004, nr. 135.661). Verzoeker toont geenszins aan dat voormeld beginsel geschonden zou zijn.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van achttien december tweeduizend zeventien door de 4de kamer van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. DECLERCK,
mevr. A. VAN ISACKER,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS